

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10

Utgitt 15 mars

1939

Kongelig resolusjon.

20 janr.

Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 nr. 5 bestemmes:

1. Det skal inntil videre være forbudt å føre inn fra utlandet saltet sauekjøtt i tønner, jfr. tolltariffens l.nr. 131, med mindre det ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Landbruksdepartementet om at dette samtykker i innførselen.
2. Landbruksdepartementet kan fastsette vilkår for innførselsløyve.
3. Denne bestemmelse trer i kraft fra den dag Landbruksdepartementet fastsetter.

Kongelig resolusjon.

17 febr.

I. Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. Innførsel her til landet av produkter av hval skal inntil videre være forbudt.
2. Handelsdepartementet kan dispensere fra dette forbud.
3. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføyninger som det anser nødvendig til gjennomføring av det under 1 omhandlede innførselsforbud.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid Handelsdepartementet bestemmer.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

2 mars.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet d. d. utferdiget bestemmelse om at i Gratangen herred, Troms fylke, skal all skog være vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 april 1939 ligger utlagt til ettersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4 mars.

I medhold av § 47 i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 slik som denne bestemmelse nå lyder etter lov av 31 mars 1933, jfr. kongelig resolusjon av

4 mars. 4 mai 1934, har Landbruksdepartementet 4 mars 1939 fastsatt regler om plikt til å gi oppgaver til bruk for statistikken for laks- og sjøaurefisket sålydende:

I. Fiskeristyret eller hvor fiskeristyre ikke er opprettet, vedkommende lensmann (i by politimester) kan for sitt distrikt eller del av dette gi pålegg om at enhver som i årets løp har fisket laks eller sjøaure skal innen utgangen av oktober måned sende skriftlig oppgave over utbyttet av fangsten til den myndighet som har utferdiget pålegget.

Det kan kreves at oppgaven skal inneholde:

- a) fiskerens fulle navn og bopel,
- b) oppgave — særskilt for laks og sjøaure — over fangstens vekt og bruttoverdi og antall laks,
- c) opplysning om fangsten er foregått i sjøen eller i elv og i førstnevnte tilfelle herredets, i sistnevnte også elvas navn,
- d) antall og art av de fangstredskapene som er brukt og opplysning om fangstens fordeling på de forskjellige redskapene,
- e) oppgave over leiesummens størrelse hvis fisket er leid.

II. Enhver som i sin bedrift omsetter eller bruker laks og sjøaure er pliktig til på spørsmål fra et fiskeristyre eller, hvor fiskeristyre ikke er opprettet, fra lensmannen (i by politimesteren) å oppgi vekt og verdi av laks og sjøaure (særskilt for hver art) som er mottatt fra person som er navngitt av vedkommende myndighet.

Disse opplysninger skal gis innen 1 måned etter at begjæringen er mottatt.

III. Det er straffbart ikke å gi påbudte oppgaver eller å gi uriktige oppgaver.

IV. Denne vedtekt trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves vedtekt om oppgaveplikt fastsatt ved Landbruksdepartementets skrivelse av 28 mai 1934.

4 mars. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet herved at Gjøvik byggebelte i Vardal herred, Opland fylke, skal utvides i samsvar med herredstyrets vedtak om dette i møte 20 mars 1937. Grensen for den nye del av byggebeltet er vist på et kart som er sendt inn til departementet og er for øvrig bestemt ved nedrammede peler. Den begynner ved den nåværende grense for byggebeltet der denne skjærer Vestre Totenvei, fastlagt ved grensepel nr. 1 som står i gjerdeskiplet mellom Vestre Totenvei og Kirkeby, gnr. 62, bnr. 1, går derfra i sørøstlig retning

i rett linje til grensepel nr. 2 som står i nordøstre hjørne av Kirkeby, gnr. 62, bnr. 1, videre i sørøstlig retning i rett linje til grensepel nr. 3 som står i gjerdeskillet mellom gnr. 62, bnr. 54 og gnr. 62, bnr. 58, og følger så denne eiendoms sørvestre side langs veien til grensepel nr. 4 som står i søre hjørnet i gjerdeskillet mellom denne eiendom og Østre Totenvei. Herfra går grensen i rett linje i nordøstlig retning til grensepel nr. 5 som står ved kote 128 i Rambekkens nordre side og følger så bekken til utløpet i Mjøsa og langs bredden av Mjøsa i nordøstlig retning til den nåværende grense for byggebeltet.

I henhold til nevnte lovs § 27 stadfestes samtidig den av herredstyret i samme møte vedtatte regulering av byggebeltet på betingelse av at bygningene plasseres som vist på reguleringsplanen. Bygningsrådet kan tillate de avvikelser som anses hensiktsmessige eller nødvendige. Dog må avstanden mellom bygningene på begge sider av de regulerte veier ikke gjøres mindre enn 20 meter.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

4 mars.

Med heimel i bygningslova frå 22 februar 1924 fastset departementet at Ytre Arna bygningsstrok i Haus herad, Hordaland fylke, vert utvida i samsvar med vedtak om dette i møter i Haus heradstyre 14 oktober 1937 og 10 september 1938, etter grensor som er teikna inn på eit kart som er sendt departementet. Grensene er desse:

Utvidinga mot søraust: Frå nåverande grensa ved sjøen langs denne mot sør omlag 365 m, deretter i rett linja mot vest 10 m til nedsett stein i grensa mot bnr. 92. Vidare mot vest 111,60 m til nedsett stein og i same retning 14,95 m til nedsett stein. Deretter mot sør 25,6 m til nedsett stein på austsida av riksvegen, over og langs vestsida av denne omlag 135 m til nedsett stein, frå denne mot vest 26,60 m til kross i berg, vidare i same retning 58 m til nedsett stein. Deretter mot nord omlag 430 m over kross i berg og nedsette steinar, vidare mot vest 19,90 m til kross i berg, mot nord-nordvest 6 m til nedsett stein, mot vest 4 m til nedsett stein. Deretter mot nord 23 m til nedsett stein, mot nord-nordvest 29,90 m til nedsett stein og til nåverande grensa for bygningsstrok.

Utvidinga mot nordvest: Frå sørvestre hyrna av bnr. 87 langs nåverande grensa for bygningsstrok mot sørvest omlag 127 m over nedsette steinar, deretter mot nord-nordvest omlag 90 m over nedsette steinar, vidare mot aust-nordaust 33,15 m til nedsett stein, mot nordvest omlag 90 m

4 mars. over nedsette steinar, deretter mot nordaust omlag 135 m over nedsette steinar til grensa mot innmarka til bnr. 9, langs denne mot nord 20,50 m til nedsett stein, vidare mot nordaust 94 m over nedsette steinar, mot sør langs grensa mot innmarka 54,50 m til nedsett stein og mot nordaust omlag 63 m til sjøen og langs denne mot sør til nåverande grensa for bygningsstroket.

6 mars. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Ålesund bystyres vedtak i møte 20 februar 1939 om ny § 6 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder. Den någjeldende § 6 blir da § 7.

Forandringen trer i kraft straks.

Den nye § 6 lyder så:

§ 6. Bensinstasjoner omfattes ikke av bestemmelsene i denne vedtekt.

6 mars. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Leiranger herredstyre, Nordland fylke, i møte 6 februar d. å. om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 3 april d. å.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager med nedennevnte unntak, holdes lukket fra kl. 19,30 til kl. 9.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket. Utsalgssteder på Leines kan på de søn- og helligdager da der holdes gudstjeneste holdes åpne fra kl. 13 til kl. 15.

Nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes dog helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Bensinstasjoner omfattes ikke av vedtektens bestemmelser. Provisianering til dampskip og fiskefartøyer kan skje uten hinder av vedtektens bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes etter loven, jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

6 mars.

I medhold av kongelig resolusjon av 24 februar 1939 og § 18 annet ledd i lov av 25 juni 1935 stadfester departementet herved vedtak av Sør-Varanger herredstyre, Finnmark fylke, i møte 27 januar d. å. om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder beliggende i området utenom Kirkenes og Bjørnevæn i Sør-Varanger herred.

Vedtekten får slik ordlyd:

Bevertningsstedene skal være lukket fra kl. 24 til kl. 6, på søn- og helligdager til kl. 9. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Vedtekten trer i kraft straks.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

6 mars.

Handelsdepartementet har bestemt at de ved kongelig resolusjon av 10 februar 1939 fastsatte forskrifter for tilvirkning, pakking og transport av frossen fiskefilet bestemt for utførsel til Sveits skal tre i kraft fra og med 15 mars førstkomende; jfr. resolusjonens punkt 3.

Skriv frå Justisdepartementet.

7 mars.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Aune heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 12 november 1938 og 6 februar 1939 om politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På offentlig veg må ikkje folk føra seg på krenkjande måte, stimla saman, fara med ståk eller uro, meinka ferdsle eller på anna vis gjera noko som kann vera til mein for vegfarande.

Med offentlig veg er i denne vedtekta meint alle vegar, kaier, bryggjor eller liknande som er tenkt til offentlig ferdsle, eller der det er offentlig ferdsle.

§ 2. På offentlig veg er det forbode å skrika, skråla, nyta eller byda rusdrykk, spela kort eller dansa. Likeeins er det forbode å kasta stein, snøball, kasta frå seg flaskor, spikar, brot og anna rusk, skyta og brenna av fyrverk, krutt eller anna sprengto.

7 mars. § 3. Olme stutar, sinte hundar og anna fårlege dyr må ikkje sleppast lause på offentleg veg eller i gjerdelause hamnehagar som ligg nær offentleg veg. Sinte hundar som har for vane å fara etter folk, hestar, sykklar eller liknande, må haldast i hand eller ha munnkorg.

Hestar eller andre husdyr må ikkje tjørast slik at dei kjem inn på offentleg veg.

§ 4. På eller nær offentleg veg må ein handsama skytevåpen og gjera sprengningsarbeid med sers varsemd.

§ 5. Det er forbode å taka burt, flytta, skada eller skjemma ting som er til ålmen nytte eller pryd. Likeeins å skjæra i, teinkna på eller på onnor vis skjemma noko som stend ved offentleg veg, som hus, port, gjerde, tre, plakatar og liknande.

§ 6. Ingen må gå ikring på offentleg veg å spela, syngja, gjera konstar og liknande utan løyve frå politiet (lensmannen). Eitt gjeve løyve kann takast attende så snart politiet (lensmannen) finn grunn til det.

§ 7. Til samkomor med dans og liknande som heilt eller for det meste er av selskapeleg slag eller til moro eller tidtrøyte, trengst det løyve frå politiet (lensmannen), dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av folk eller av folk som stend i eit lag eller liknande samskipnad.

Born under 15 år har ikkje tilgjenge på offentleg dans utan fylgje med foreldri.

Slike samkomor kann ikkje haldast utan løyve frå politiet (lensmannen), og vedkomande tilskipar må syta for at det vert god orden.

Politiet (lensmannen) kann sjølv avgjera om politiet skal vera tilstades. Utloger til politiopsynet ber den som skipar samankomsten.

Alle slike samkomor skal vera slutt kl. 2.

§ 8. Utan løyve frå politiet (lensmannen) må ingen halda framsyningar, tilstellingar (skodespel, konsertar o. a.) eller noko av det som er nemnd i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring halda offentleg dans, karusell, skytebane, ringkasting eller liknande.

Den som får løyve etter denne paragrafen, skal fyreåt til heradskassa betala ei avgift frå kr. 2 til kr. 30 etter som politiet (lensmannen) fastsett.

Politiet har rett til å vera tilstades på alle offentlege samkomor og tilstellingar.

§ 9. Det er forbode å selgja eller gi sigarettar, sigarar, eller tobakk i nokon form til born under 15 år.

Mot skriftleg fråsegn frå kjend mann kann born under

15 år få lov å kjøpa når kvantum er oppgjeve og seljaren 7 mars. er viss om at det ikkje vert missbrukt.

§ 10. Born under 15 år som i tidi mellom kl. 22 og kl. 6 held til på offentleg veg utan å vera i fylgje med foreldri, kann visast heim av politiet (lensmannen).

§ 11. Brot på desse vedtekter vert straffa etter § 339, 2 i straffelova, om ikkje strengare straffeføresegner vert nytta.

Skriv frå Justisdepartementet.

7 mars.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket at Valsøyfjord heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 10 februar og 5 juli 1938 samt 2 februar 1939 om politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På ålmannveg — d. v. s. alle stader som er etla til ålmenn ferdslø, eller der det er slik ferdslø — er opplaupe eller samanstiming av folk forbode. Likeeins onnor bråkande, styrlaus eller fornærmeleg framferd som kan skipla ålmenn orden eller vanleg ferdslø eller på annan måte meinka dei vegfarande.

Når mange meneskje er samla på offentleg veg, skal dei til kvar tid retta seg etter dei føresegner og påbod som politiet (lensmannen) gjev til å halda ro og orden.

§ 2. På eller nær ålmannveg ute er det forbode å dansa, spela kort, drikkja eller by rusdrikk.

§ 3. Politiet (lensmannen) kan heilt eller delvis nektja renning på ski, kjelke, spark og liknande på nærmare fastsette ålmannvegar.

Det er forbode utan grunn å lysa på vegfarande med strålar frå elektriske eller andre lytkter slik at det blendar eller er til ulempe for dei.

§ 4. På eller nær ålmannveg må ein handsama skytegreidor og driva sprengjingsarbeid med sers varsemd og bruka fulltryggjande var-råder.

§ 5. Sinte hundar som bit eller skræmer folk eller husdyr ved gøying eller ved å renna etter dei, skal eigaren halda i band eller lata gå med munnkorg.

Sinte hestar, mannvonde oksar eller andre mannvonde krøter skal ingen lata gå lause i hamn eller hegne som ligg innåt ålmannveg, når det ikkje er fullgodt gjerde ikring.

7 mars. Ukjente hundar kan politiet (lensmannen) taka vare på og drepa eller selja, dersom eigaren ikkje melder seg innan 5 dagar etter at varsel er kunngjort ved oppslag.

§ 6. Dyr må ikkje tjørast så nær ålmannveg at dei mein- kar ferdsla. Heller ikkje må dei nå bort på vegkant eller veg- grøft, så dei kan gjera skade på veg eller grøft.

Det er forbode å leggja eller setja på eller nære attmed ålmannveg ting som kan skræma hestar eller vera til hinder for ferdsla.

Avfall, spikar, glasbrot eller liknande må aldri verta kasta på ålmannveg. Likeeins er det forbode å kasta skogs- avfall, kvist, bar og anna, eller lata slikt verta liggjande på vegkant, vegskråning eller veggroft.

§ 7. Det er forbode å taka bort, flytta, skada eller skjem- ma ting som skal vera til ålmenn nytte eller pryd. Likeeins skjera i, teikna på eller på onnor vis skjemma noko som står attmed ålmannveg, slikt som hus, port, gjerde, tre, plakatar eller kunngjeringar.

§ 8. Fester og samkomor som har tilgjenge for andre enn lagslemer og som har til føremål moro eller tidtrøyte, må vera slutt seinast kl. 2.

Så framt politiet (lensmannen) finn det naudsynleg å vera tilstades ved slike samkomor, har han høve til det, likesom han ogso kan avlysa ei kvar samkome der orden ikkje kan haldast.

Samkomor for born må vera slutt seinast kl. 22.

§ 9. Ingen må halda offentlege tilstellingar og fram- syningar som nemd i lov frå 22 mai 1875 § 1 og 4 utan løyve frå politiet (lensmannen). Heller ikkje må nokon utan løyve frå politiet (lensmannen) som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller liknande.

Den som får løyve etter denne paragrafen skal føreåt betala til heradskassa ei avgift frå kr. 5 til kr. 50. Politiet (lensmannen) avgjer kor stor avgifta skal vera. Kyrkjekon- sertar og liknande er undantekne frå avgift. Formannskapet kan ettergi avgifta.

§ 10. Offentlege kinematografframsyningar kan ikkje haldast utan løyve frå formannskapet, etter at lensmannen har hatt høve til å uttala seg. Løyve kan berre gjevast til namngjeven ansvarleg person, og må ikkje gjevast så framt ein finn at det ikkje vert gjeve fullgod trygd mot misbruk, eller om framsyningane vert mange andsynes folketalet og tilhøva elles.

For kvar framsyning vert føreat å leggja til heradskassa ei godtgjering frå kr. 5 til kr. 50. Godtgjeringa vert fastsett

av formannskapet samstundes som løyve til framsyning vert 7 mars. gjeve.

§ 11. I samhøve med lov frå 19 april 1899 skal det vera forbode å selja tobakk av kva slag det vera vil til born under 15 år, enda om barnet segjer seg å kjøpa til vaksne. Ein kan likevel lata born kjøpa tobakk, når dei har med underskriven og dagsett tingssetel frå foreldre eller føresette som handelsmannen kjenner. Likeeins er det forbode å kjøpa tobakk av kva slag det vera til born under 15 år og lata born få tobakk som gåve, lån, som byte eller vederlag for arbeid eller personleg teneste.

Råkar politiet (lensmannen) på born som nyt tobakk på ålmannveg, kan det taka frå barnet den tobakken det ber på seg og den tobakkspipa og andre røykjegreidor som det brukar.

§ 12. Avtrykk av desse vedtektene skal vera oppslegne på synlege stader og i alle forsamlingshus i heradet.

§ 13. Brot på desse vedtektene vert straffa etter straffelova § 339, 2.

Skriv frå Sosialdepartementet.

7 mars.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Veøy heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 23 februar d. å. om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekne frå og med 3 april d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder så:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor i Veøy herad med unnatak av Holm sokn skal vera stengde på kvardagar frå kl. 19 til kl. 8 med dei unnatak som er nemnde nedanfor.

Dei siste 6 kvardagar føre jolaftan kan det haldast ope til kl. 20. Påske-, pinse-, jol- og nyårsaftan skal utsalsstadene stengja kl. 16 og 1 mai og 17 mai kl. 12.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt stengde.

§ 2.

A. Utsalsstader for varor i Hom sokn skal på kvardagar vera stengde frå kl. 20 til kl. 8 med dei unnatak som er nemnde nedanfor.

Påske-, pinse-, jol- og nyårsaftan skal utsalsstadene stengja kl. 16 og 1 mai og 17 mai kl. 12.

7 mars. B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt stengde.

§ 3. I stengjetida må ein ikkje sleppa inn kundar. Det er likevel høve til etter stengjetid å ekspedera kundar og ordrar som er komne inn føre stengjetida men ikkje lenger enn $\frac{1}{2}$ time.

§ 4. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova. Jfr. § 339, 2 i straffelova.

7 mars.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Rakkestad bygningskommunestyre, Østfold fylke, i møte 16 januar 1939 vedtatte bygningsvedtekter for Rakkestad bygningskommune, dog med en del endringer i rekkefølgen og for øvrig på betingelse av at vedtekt nr. 1, 3 siste punktum 8, 11 og 14 går ut.

Etter stadfestelsen lyder vedtektene så:

Nr. 1. (§ 57).

Lovens bestemmelse om oppmåling og kartlegning ved salg av faste eiendommer skal også gjelde ved bygsel eller festebrev.

Betaling for oppmålingsforretninger erlegges etter følgende regulativ:

- a. For oppmåling av tomter og utferdigelse av målebrev betales:

for areal inntil 2 000 m² kr. 25

Hertil legges:

For hver overskytende fulle 500 m² inntil 5 000 m² » 10

For hver overskytende fulle 1 000 m² over 5 000 m² » 5

I denne betaling som erlegges ved utleveringen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt forretningens beskrivelse og bekreftet avskrift av samme.

- b. For gjenpart av eldre kartlegning betales $\frac{1}{3}$ av det i punkt a bestemte gebyr, dog ikke over kr. 25.
c. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales » 5
d. For påvisning og utstikning av gatelinje betales » 5

Nr. 2. (§ 58).

Deling av grunnarealer til tomter eller deling av tomter må ikke foregå uten at bygningsrådets samtykke på forhånd er innhentet. Bygningsrådet skal påse at hver tomt er egnet til bebyggelse. For større arealer (arealer til flere tomter) kan bygningsrådet forlange forelagt samlet utstykningsplan.

Nr. 3. (§ 61).

7 mars.

Ingen tomt må bebygges til varig oppholdssted for mennesker eller dyr uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann.

Nr. 4. (§ 70).

Markiser og liknende må i underkant ikke være lavere enn 1,9 meter fra gaten.

Uthengsskilt eller liknende må ikke henge lavere enn 2,5 meter over gaten.

Nr. 5. (§§ 75, 76, 115).

Trebygningers avstand til nabogrense skal utgjøre minst halvdelen av høyeste vegg mot nabo og aldri komme under 3 m. Overstiger byggearealet 120 m², økes ovennevnte avstand med ½ m for hver 10 m² eller del derav.

Unntatt fra denne bestemmelse er bygning uten ildsted, når denne er minst 5 m fra bygning på samme tomt, dens høyde til mønet ikke overstiger 5 m og den ikke har større grunnflate enn 25 m². Mellom murhus og trehus skal avstand være som mellom trehus bestemt.

Nr. 6. (§ 97, 2).

På taket av større gårder anbringes snefangere og brannstiger i den utstrekning som bygningsrådet finner det påkrevd.

Nr. 7. (§ 112).

Ved tettbebyggelse og i villamessig bebygget strøk må stall, fjøs, grisehus, slakteri, revefarm og liknende ikke anlegges uten bygningsrådets og helserådets tillatelse.

Nr. 8. (§ 114).

Trebygninger må ikke innta større grunnflate enn 150 m².

Nr. 9. (§ 137).

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 137.

Nr. 10. (§ 144).

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. erlegges gebyr etter følgende regulativ:

- a. For behandling av byggeanmeldelse betales kr. 5
- b. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av den fornødne attest, erlegges for nye bygninger for 1 etasje med bebygget grunnflate:

av inntil 25 m ²	» 10
—»— 50 »	» 20
—»— 100 »	» 30

og derover for hvert overskytende 50 m² et tillegg av kr. 5.

7 mars.

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad det er bestemt for en etasje.

- c. For uthus, lagerhus og liknende som bygges lettere beregnes kun halvdel av gebyrene etter punkt b.
- d. Ved ombygging av eldre trehus betales som under b og c bestemt, men kun for det areal og for det antall etasjer som virkelig påbygges eller vesentlig forandres.
- e. For tilsyn med innredninger av bakerovner, varmeapparater eller dampkjele i ny eller eldre bygning betales kr. 10
- f. For tilsyn med oppførelse av røkpiper eller innmuring av bryggepanne i eldre bygning betales... » 4
- g. For utskrift av bygningsrådets protokoll betales » 2

Gebyrene beregnes av bygningsassistenten og påføres vedkommende dokument. De innfordres av bygningskommunens forretningsfører etter oppgave av bygningsrådet.

Nr 11. (§ 150).

Enhver gårdeier må påse at hans tomt ikke på grunn av uorden skjemmer utseende fra gate eller nabo. Dette gjelder også ubebygde tomter.

8 mars.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 27 oktober 1938 vedtatte regulering av området mellom Hegdehaugsveien — Bogstadveien — Valkyriegata — Kirkeveien — Frognerveien — Drammensveien (inklusive dennes sydside) og Parkveien (inklusive dennes østside).

I henhold til samme lovs § 3 har departementet samtidig, med en del mindre endringer, stadfestet vedtekter for dette område vedtatt av bystyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

- A. Der tillates med de nedenfor under punkt B nevnte unntagelser kun oppført beboelseshus.
- B. Unntatt fra helligbestemmelsen er:
 - 1. Strøk som henhører under «indre sone» samt arealer som er avsatt til:
 - 2. Offentlig bebyggelse sålenge de disponeres til dette bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.»
 - 3. Forretningsbebyggelse av nedenfor nevnte art, på byplanen anlagt brunt.
 - 4. Industribebyggelse, på byplanen anlagt gult.

Ad 3: Ved forretningsbebyggelse forstås bebyggelse med 8 mars.

lokaler for kontorer, magasiner, lagere og liknende som er bestemt for direkte vareomsetning og som kan medføre stadig fra- og tilbringelse av gods, tilstrømning av mennesker, lukt, larm eller andre for de tilliggende boliger sjenerende forhold.

Ad 3 og 4: På tomter, hvor der finnes eldre forretnings- eller industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygningsrådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke er beliggende på de foran nevnte arealer.

§ 2. Bebyggelsen skal være dels tett, dels åpen bebyggelse ettersom det er angitt på byplanen. Hvor denne fastsetter åpen bebyggelse, skal bygningene være helt frittliggende eller sammenbygget to og to inn til en felles grenselinje og for øvrig frittliggende med mindre det i byplanen ved fastsettelse av indre byggelinjer er anderledes bestemt.

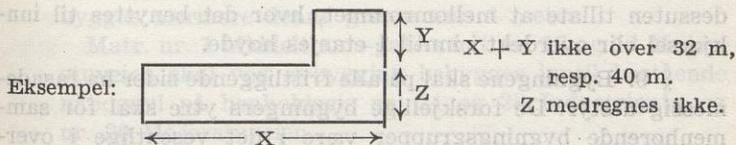
Fra foranstående kan unntagelse gjøres for uthus og garasjer som omhandlet nedenfor under § 7.

Minste avstand mellom frittliggende bygninger skal tilsvare høyeste tilstøtende bygnings høyde, målt fra overkant terreng til murlivets øvre avslutning, og ikke være under 8 m.

§ 3. All ny bebyggelse skal oppføres i de vedtatte byggelinjer. Hvor indre byggelinjer ikke er angitt, er bebyggelsens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Uansett foranstående kan bygningsrådet tillate at nå eksisterende bebyggelse, som er oppført før disse vedtekters ikrafttreden og som ikke er oppført i byggelinjene, undergis sådan om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater, så fremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygning, eller er til hinder for byplanens gjennomførelse.

§ 4. Enkelt frittliggende bygnings fasadelengde må ikke være over 32 m. Hvis to eller flere bygninger sammenbygges langs byggelinjen, tillates dog en lengde inntil 40 m. Bygninger der ligger på hjørne eller i vinkel med gaten måles etter lengden av de sammenlagte front-(ikke gårds-)fasader med fra- drag av bygningens dybde.

Unntagelser fra foranstående bestemmelser skjer hvis dette på byplanen er fastsatt ved indre byggelinjer eller ved angivelse av fasadens maksimumslengde.

8 mars. § 5. Bygningene kan oppføres med det etasjeantall som er anført på byplanen. Hvor gesimshøyder er påført, skal bygningen oppføres til den høyde som således er angitt. Hvor planen intet angir herom, gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Hvor det på byplanen er regulert åpen bebyggelse, kan der over det foran nevnte etasjeantall, hvis dette er anført på planen, innredes overetasje (O. E.), til loft eller leilighet, enten a) under hellende tak eller b) hvor der er flatt tak, innenfor tilbaketrukne yttervegger, hvorav ingen del må ligge utenfor en hellingsvinkel på 45° .

Der må sørges for at der i overetasjen, hvor sådan finnes, eller annet steds i bygningen, foruten vanlige kjellerrom (boder) anordnes oppbevaringsrom for hver leilighet tilsvarende minst 10 % av dens gulvflate, dog aldri under 3 m² og isolert mot kulde, fuktighet og liknende på sådan måte som bygningsmyndighetene bestemmer.

Overkant hovedgesims (d. e. murlivets øvre avslutning) må ikke legges mer enn 1 m over himlingen i øverste fulle etasje.

§ 6. Hvor etasjeantallet er begrenset, skal kjelleren, hvor denne er innredet til varig opphold for mennesker, medregnes i etasjeantallet; dog medregnes ikke kjelleren såfremt deri kun innredes portnerbolig (d. e. leilighet på maksimum 3 værelser og kjøkken) og andre for beboerne nødvendige kjellerrom.

§ 7. Uansett bestemmelse i § 1 kan bygningsrådet, hvis reguleringsrådet intet har å innvende, tillate oppført uthus eller garasje på sådan del av tomten som finnes passende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hovedbygningen. Uthuset eller garasje må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 8. I det frie mellomrom av minst 4 m mellom frittliggende bygning og nabogrense kan bygningsrådet tillate at der anbringes overbygninger over utgangsdører hvis der fra disses ytterkant er minst 2 meter til nabogrense.

Hvor naboens samtykke er innhentet kan bygningsrådet dessuten tillate at mellomrommet, hvor det benyttes til innkjørsel blir overdekt i inntil 1 etasjes høyde.

§ 9. Bygningene skal på alle frittliggende sider ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal for sammenhørende bygningsgrupper være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i noenlunde ensartede materialer og farve samt — så vidt mulig — med gjennom-

gående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende tak- 8 mars.
former og harmonerende arkitektur.

§ 10. Hvor det på byplanen er regulert åpen bebyggelse og hvor bygningenes fasade ikke ligger i gatelinjen, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,2 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Herfra kan unntagelse gjøres ved vedtagelse av en felles plan for større sammenhengende områder. Stakittet skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom frittliggende bygningblokker. Det kan også forlange at der til dekning av innblikk fra gata oppføres muret eller støpt innhegning av minst 1,80 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 11. Uansett foranstående gjelder for nedennevnte følgende

Særbestemmelser

(på reguleringsplanen anført S. B.).

- 1 Y. På bebyggelsen langs Gyldenløves gates sydside mellom Eckersbergs gate og Løvenskiolds gate skal hovedgesimsens høyde for mansardstrekningen ikke overstige 13,5 m regnet fra Gyldenløves gates middelhøyde utenfor vedkommende kvartal. Den samlede bredde av vinduer i mansardtakflater mot gate må ikke overskride $\frac{4}{10}$ av dennes lengde.
- 2 Y. Bebyggelsen langs Frits Thaulows gate mellom Fearnleys gate og Middelthuns gate kan gjøres sammenhengende og følgende den byggelinje som er vist på reguleringssjefens plan av 15 mai 1929. Bebyggelsen langs Middelthuns gate i 70 m lengde og langs Frits Thaulows gate i 55 m lengde fra disse gaters hjørne utføres etter bygningslovens bestemmelser for tettbebyggelse.
- 3 Y. Matr.nr. 20 Majorstuveien, 2, 4, 6 og 8 Dybwads gate skal ved nybygging ikke kunne bebygges i større utstrekning enn nå i forhold til nabogrense. Dog skal nr. 2 Dybwads gate kunne bebygges nærmere grensen til nr. 18 Majorstuveien enn nå såframt sistnevnte eiendom bebygges nærmere denne grense enn 4 meter.
Matr. nr. 1 Middelthuns gate samt nr. 16 og 18 Majorstuveien skal ved nybygging bebygges inntil bestående nabogavl på henholdsvis nr. 24 og 28 Industrigata og nr. 20 Majorstuveien.
- 4 Y. I Gjørstads gates forlengelse skal anordnes passasje i en etasjes høyde tvers gjennom bygningene og disse

8 mars. sammenbygges over denne. Veggene på begge sider skal være uten åpninger.

5 Y. På Frognerveien 47 skal utvendige skorstener ikke til-
lates.

Terrassebygningene mellom våningshusene kan inne-
holde garasjer og vanlige kjellerrom og skal i det ytre
gis samme fasadeutstyr som våningshusene.

Garasjene må bare benyttes for private biler.

Terrassebygningenes overkant skal ikke ligge over
kote 34.

Innkjørsel til tomtene skal bare anordnes fra Frog-
nerveien.

Mellom inngangene for øvrig må ingen gjennom-
kjørsel kunne finne sted.

6 Y. På bebyggelsen langs Industrigata, Dunkers gate og
Holmboes gate skal overetasjene på den side, der ven-
der mot gårds plass, oppføres i flukt med den nedenfor
liggende del av bygningen.

§ 12. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor
loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestem-
melsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter
for Oslo tillate unntagelser i tilfelle hvor særlige grunner taler
for det.

De for samme strøk tidligere vedtatte byggeregler eller
byplanvedtekter oppheves samtidig hermed.

8 mars. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar
1924 stadfestes den av A s k e r herredstyre, Akershus fylke,
i møter 30 desember 1936 og 16 januar 1939 vedtatte regu-
lering av gnr. 23, bnr. 77, Høen i Asker.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes likeledes de av
herredstyret i samme møter vedtatte vedtekter for det
regulerte område.

Vedtektene lyder så:

§ 1. De alminnelige bestemmelser for utparsellering i
Asker gjøres gjeldende for feltet, dog med den innskrenkning
i veiopparbeidelsen m. v. som er anført nedenfor.

§ 2. Alle veier — unntatt stikkveier til enkelte tomter og
gangstier — reguleres i 5 m effektiv bredde, maks. stig-
ning 1:15, minste R: 50 m. Til denne bredde kommer i
tillegg de banketter, skråninger og grøfter som er nødvendige
for opparbeidelsen. Avslutning mellom veiene må utføres med
minsteradius 10 m fra veikanten. Veilovens gjerdeavstand må
følges. Veien gis slik utførelse og utstyr som fylkesveikontoret

til enhver tid forlanger for offentlige veier. Til gangstier 8 mars. reserveres grunn i minst 2,5 m bredde mellom gjerdene. Stikkveier opparbeides i 2,5 m effektiv bredde.

§ 3. Midlertidig opparbeidelse.

Vei I er nå offentlig vei og grunneieren har ingen plikter med hensyn til denne, hverken til opparbeidelse eller vedlikehold. Vei II, III og IV tillates opparbeidet i 3,5 m bredde med maks. stigning 1 : 10, med møteplasser etter bygningsrådets bestemmelse.

Før vei II og III gjelder for øvrig at grunneieren bare er forpliktet til å foreta den midlertidige opparbeidelse.

Nødvendig grunn for opparbeidelse av de regulerte bredder + 1,5 m fortau med grøfter og skråninger avstås uten erstatning av noen art til kommunen om denne kommer til å foreta den endelige opparbeidelse. All opparbeidelse av veier må skje etter på forhånd — før utparsellering finner sted — av kommuneingeniøren godtatte profiler. Ved opparbeidelse av veier skal kommuneingeniøren varsles:

- a. Når arbeidet skal påbegynnes.
- b. Når planering er ferdig.
- c. Når kultlaget er lagt ferdig.
- d. Når veien er ferdig til godkjenning.

Materialer som anvendes til veianlegg må være godkjent av kommuneingeniøren.

Veikryss, avkjørsler, stikkrenner og drenering, sluk og møteplasser samt gliderekkverk anordnes etter kommuneingeniørens nærmere bestemmelse. Veier som opparbeides uten å være behørig anmeldt til kommuneingeniøren blir ikke godkjent som adkomst til bebyggelse.

Inntil opparbeidelse i full regulert bredde er utført overtas veienes vedlikehold av grunneieren.

§ 4. Ingen tomt kan tillates bebygget før veier til og langs tomten er opparbeidet i overensstemmelse med reglene for ovenfor nevnte veiopparbeidelse. Blir de midlertidig opparbeidede veier etter bygningsrådets skjønn ikke holdt tilfredsstillende vedlike, kan videre bebyggelse av tomtene nektes. Når halvparten av tomtene er solgt og/eller halvparten av de til en vei liggende tomter er solgt, kan veiene (veien) forlanges opparbeidet i sin helhet etter reglene for den midlertidige opparbeidelse. Enn videre kan bygningsrådet forlange enkelte veier opparbeidet i hele sin lengde før salg langs samme finner sted.

Ved eventuell regulering av naboeiendommene må parselieieren finne seg i at feltets veier tilknyttes annen ny regulering. Opparbeidede veier skal legges ut til alminnelig bruk.

8 mars. § 5. Stikkveienes og stienes vedlikehold er kommunen uvedkommende. De øvrige veiers vedlikehold overtas først av kommunen når de er opparbeidet i full regulert bredde og er blitt godtatte og ved kommunalt vedlikeholdte veier er satt i direkte forbindelse med kommunens øvrige, offentlig vedlikeholdte veinett. Stikkveienes vedlikehold påhviler de parseller som bruker vedkommende vei som adkomstvei til eiendommen. For gangstiers vedkommende er parselleierne langs disse forpliktet til å holde dem i pyntelig stand. Parselleierne på begge sider av veiene er forpliktet til å refundere forholdsmessig kommunens utgifter om denne foretar utvidelsen til full regulert bredde samt forpliktet til gratis og uten erstatning av noen art å avstå den grunn kommunen måtte trenge for denne utvidelse. Bestemmelse om dette tas inn i salgskontrakter.

Kommunen er ikke forpliktet til å foreta utvidelsen av veien med mindre det etter bygningsrådets skjønn av regulerings- og/eller trafikkmessige hensyn er påkrevd og da først når grunneieren etter påbud ikke selv utfører denne.

§ 6. Den på reguleringskartet anviste søppelplass må av parsellkjøperne holdes i pyntelig og sanitær stand etter helserådets bestemmelser.

§ 7. Bebyggelsen skal være villamessig.

§ 8. Asker kommune skal ha uhindret adgang til å anlegge, inspisere og reparere vann-, kloakk-, telefon- og elektriske ledninger mot å erstatte den voldte skade.

§ 9. I reguleringsplanen inngår den framlagte, på reguleringsforslaget inntegnede kloakkplan for utparselleringsfeltet. Det er dog overlatt bygnings- og helserådet i hvert enkelt tilfelle å avgjøre når og på hvilken måte kloakkplanen skal settes i verk (jfr. vedtekt til bygningslovens § 48.)

Alle anlegg av felles vann- og kloakkledninger må bare skje etter på forhånd av kommuneingeniøren godtatte profiler og traceer. For øvrig må ethvert kloakkanlegg godkjennes av Asker bygnings- og helseråd, liksom helserådet kan påby anlegg eller tilknytning til slike hvor det kan befryktes at kloakkvann ved sig eller tilsig kan sjenere brønn eller nabo-eiendom eller for øvrig må anses for sanitært uheldig.

§ 10. Innhegning mot regulert vei skal oppføres såvidt mulig ensartet for de forskjellige veiavsnitt.

Veiene må være utstukket og varig merke nedsatt i alle kurvepunkter, liksom tomtens grenser må være utstukket og varig avmerket før oppmåling kan finne sted.

Selger av tomt er ikke berettiget til ved servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

Ingen av de ovenfor nevnte betingelser og heller ikke reguleringsplanen med de på denne inntegnede veier og tomte- 8 mars.
delinger må forandres eller fravikes uten bygningsrådets samtykke.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 og § 28 i lov om bygningsvesenet av 22 8 mars.
februar 1924 stadfestes den av Stavanger bystyre i møte 9 desember 1938 vedtatte regulering av arealet mellom Tjodolfs gate, St. Svithuns gate og Mosvannet, samt regulering av Mosvannet med omgivelser og Vålandshaugen til åpen plass.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes likeledes de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for arealet mellom Tjodolfs gate, St. Svithuns gate og Mosvannet, dog unntatt punkt 8 i vedtektene.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Før tomtesalg i et kvartal påbegynnes, skal utpar-sellerings- og generell bebyggelsesplan for det hele kvartal for så vidt det tilhører selgeren forelegges for byplanrådet til godkjennelse.

§ 2. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig.

§ 3. Der skal bare bygges ett våningshus på hver tomt.

§ 4. Ingen tomt skal bebygges med mer enn $\frac{1}{5}$ av sitt nettoareal.

§ 5. Våningshus skal ikke oppføres i større høyde enn for trebygninger bestemt. Bygnings minste avstand fra nabo-grense skal være 4 m.

§ 6. Uthus (garasje) bør oppføres på tomtens indre del. Det bør ikke ha større areal enn 30 m² og bare oppføres i en etasje. Det må anordnes sådan i forhold til våningshus og nabohus, at der skapes en arkitektonisk helhetsvirkning.

§ 7. Det hele areal skal være et rolig villastrøk, hvor der ikke må drives fabrikkvirksomhet eller lignende, som ved larm, røk, lukt, støv etc. er forbundet med sanitære eller andre ulemper for beboerne. Husdyr- og hønsehold er forbudt. Anlegg av forlystelses- eller bevertningslokaler kan ikke foretas uten formannskapets tillatelse etter byplanrådets innstilling.

§ 8. Innhegning mot gate (vei eller passasje) skal i samme gate (vei eller passasje) utføres slik at der skapes et harmonisk hele. Naboer kan, med bygningsrådets samtykke, komme overens om helt eller delvis å sløyfe innhegning mellom sine eiendommer. Alle innhegninger må godkjennes av bygningsrådet.

8 mars. § 9. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold, som står i strid med disse vedtekter.

§ 10. Unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tilstedes av byplanrådet eller i tilfelle bygningsrådet, dog bare innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Stavanger.

§ 11. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de av departementet stadfestede bygningsvedtekter for Stavanger.

9 mars. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 8 desember 1938 vedtatte regulering av området mellom Roald Amundsens gate—søndre side av Løkkeveiens forlengelse—Munkedamsveiens søndre side—Cort Adellers gate—Victoria terrasse—østre og nordre grenselinje for Drammensveien 2 — Drammensveien — Stortingsgata tilbake til Roald Amundsens gate. Enn videre Løkkeveien mellom Victoria terrasse og Drammensveien.

I henhold til samme lovs § 3 har departementet samtidig med en del mindre endringer stadfestet vedtekter vedtatt av bystyret i samme møte for det nevnte område, unntatt Løkkeveien mellom Victoria terrasse og Drammensveien.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

A. Det tillates med de nedenfor under punkt B nevnte unntak bare oppført bygninger bestemt for boliger eller forretningslokaler, forutsatt at disse ikke er i strid med bygningsvedtektenes § 63, 1. Det er dessuten adgang til oppførelse av stall, garasjer eller liknende bebyggelse til oppbevaring av driftsmidler.

B. Unntatt fra foranstående er arealer som er avsatt til:

1. Offentlig bebyggelse sålenge de disponeres til dette bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.»

2. Industribbyggelse, på byplanen merket med gult.

På tomter, hvor det finnes eldre industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygningsrådet tillate videre utbygging av disse selv om de ikke er beliggende på de foran nevnte arealer.

§ 2. All ny bebyggelse skal oppføres i de vedtatte byggelinjer. Hvor indre byggelinjer ikke er angitt er bebyggelsens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Side- og bakbygninger tillates oppført i sådan utstrekning 9 mars. at bygningsvedtektenes krav til lys og luft for oppholdsrom for mennesker tilfredsstilles. Denne bebyggelses høyde må ikke overstige det tilhørende gårdsroms bredde (dybde). Hvor flere gårdsrom støter til hinannen og er sikret mot bebyggelse, skal bygningsrådet kunne beregne høyden i forhold til disses sammenlagte utstrekning.

Uansett foranstående kan bygningsrådet tillate at nå eksisterende bebyggelse, som er oppført før disse vedtekters ikrafttreden og som ikke er oppført i byggelinjene, undergis sådan om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater, så fremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygging, eller er til hinder for byplanens gjennomførelse.

§ 3. Bygningene skal oppføres til den største gesimshøyde, som er fastsatt ved byplanen. Hvor det ikke er anført gesimshøyder eller etasjeantall, skal bebyggelsen oppføres til den største høyde som er tillatt etter vedtekt til bygningslovens § 71.

Over gesimsen kan, eventuelt skal, oppføres overetasjer i slikt antall og innenfor den vinkel, som er anført på byplanen. Hvor intet er anført om takvinkelen, skal overetasjen ligge innenfor en hellingsvinkel på 45°. Mellom overetasjen og gesimsen skal taket være flatt, taket for øvrig skal være flatt med en hellingsvinkel på maksimum 10°.

§ 4. Bygningene skal på alle fra gate synlige sider (heriblant også brann gavler, for så vidt disse ikke er dekket av nabohus) ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal for sammenhørende bygningsgrupper være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i noenlunde ensartede materialer og farve samt — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 5. Hvor det er regulert tilbaketrunket byggelinje, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent «parkgjerde» av høyst 0,50 m høyde. Herfra kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Innhegningen skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av åpent område mellom bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata oppføres murt eller støpt innhegning av minst 1,80 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 6. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestem-

9 mars. melsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo tillatte unntak i tilfelle hvor særlige grunner taler for det.

De for samme strøk tidligere vedtatte byplanvedtekter oppheves samtidig hermed.

10 mars. **Lov om forandringer i den almindelige**
Nr. 1. borgerlige straffelov av 22 mai 1902.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 februar 1939 sålydende:

I den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 gjøres følgende forandringer:

§ 16 nr. 3 opheves.

Følgende bestemmelser skal lyde:

§ 68. At foreldelse er inntrådt, er ikke til hinder for at sak kan reises til inndragning overensstemmende med §§ 35 og 36 eller til fradømmelse av offentlig tjeneste eller for å få en beskyldning erklært død og maktesløs overensstemmende med § 251 første ledd og § 253.

§ 130 tredje ledd: § 254 tredje ledd finner tilsvarende anvendelse.

§ 246. Den som rettsstridig ved ord eller handling krenker en annens æresfølelse eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder.

§ 247. Den som i ord eller handling optrer på en måte som er egnet til å skade en annens gode navn og rykte eller til å utsette ham for hat, ringeakt eller tap av den for hans stilling eller næring fornødne tillit, eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 1 år. Under særdeles skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil 2 år anvendes.

§ 249.

1. Straff efter §§ 246 og 247 kommer ikke til anvendelse dersom det føres bevis for beskyldningens sannhet.
2. Selv om det føres sannhetsbevis som nevnt under 1, er beskyldningen straffbar dersom den er fremsatt uten at der var noen aktverdigg grunn til det eller dersom den ellers er utilbørlig på grunn av formen eller måten den er fremsatt på eller av andre grunner.
3. Straff efter §§ 246 og 247 kommer ikke til anvendelse på den som har vært pliktig eller nødsaget til å uttale sig eller som har uttalt sig til berettiget varetagelse av eget eller andres tarv, dersom det godtgjøres at han i enhver henseende har vist tilbørlig aktsomhet.

4. Bevis for sannheten av en beskyldning tillates ikke ført 10 mars.
 - a) for straffbar handling som den beskyldte er frikjent for Nr. 1. ved endelig innenlandsk eller utenlandsk dom.
 - b) dersom retten enstemmig finner det utvilsomt at beskyldningen er utilbørlig uansett dens sannhet og at nektelse av bevisførsel er ønskelig av hensyn til den fornærmede. Sådan bevisførsel må aldri nektes dersom påtalemyndigheten eller saksøkeren på forhånd har tilkjennegitt at der vil bli påstått straff efter § 248 eller at der bare vil bli gjort borgerlige rettskrav gjeldende.
5. Når bevisførsel om sannheten av en beskyldning er nektet, er der heller ikke adgang til bevisførsel om hvorvidt tiltalte (saksøkte) har trodd eller hatt grunn til å tro på beskyldningens sannhet.

§ 250. Er ærekrenkelsen fremkalt av den fornærmede selv ved utilbørlig adferd eller gjengjeldt med en legemskrenkelse eller ærekrenkelse, kan straff bortfalle.

§ 251. Forbrytelser som omhandles i dette kapitel, påtales alene av det offentlige når det begjæres av fornærmede og finnes påkrevet av almene hensyn. Påtalen kan begrenses til bare å gjelde påstand om at ærekrenkelsen skal erklæres for død og maktesløs (jfr. § 253).

Det offentlige kan dog uten begjæring av noen fornærmet påtale en ærekrenkelse, som er rettet mot en ubestemt krets eller et større antall personer, når det finnes påkrevet av almene hensyn.

Det samme gjelder når ærekrenkelsen er forøvet mot noen under utførelsen av offentlig tjeneste eller i anledning av tjenestehandling, eller når noen som enten er eller på den tid det handles om, var offentlig tjenestemann, beskyldes for en handling eller et forhold som kunde pådra ham straff eller tjenestens tap.

§ 252. De handlinger som er betegnet som straffbare i §§ 247 og 248, blir også å straffe, når de er rettet mot en avdøds minne. Dog blir her straffen i det i § 247 omhandlede tilfelle å nedsette til bøter og i det i § 248 omhandlede til bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Berettiget til å begjære og reise påtale er den avdødes ektefelle, foreldre, barn, søsken og arvinger.

§ 254. Går dommen ut på straff eller mortifikasjon og er den tiltalte (saksøkte) erstatningspliktig efter de ellers gjeldende erstatningsregler, skal han tilpliktes å yde den fornærmede, foruten erstatning for den lidte skade, tillike sådan erstatning for tap i fremtidig erhverv som retten under hensyn til den utviste skyld og omstendighetene for øvrig finner billig.

Han kan også pålegges å betale den fornærmede et efter

10 mars. billighet fastsatt beløp som opreisning for den ved handlingen
 Nr. 1. voldte tort og smerte eller for annens skade av ikke økonomisk art.

Endelig kan retten tilplikte den tiltalte (saksøkte) å betale til den fornærmede et beløp som bestemmes i dommen til bestridelse av omkostningene ved kunngjørelse i en eller flere offentlige tidender enten av domsslutningen alene eller av denne i forbindelse med domsgrunnene.

Ved ærekrenkelser i trykt skrift hefter skriftets eier og utgiver solidarisk med den dømte for ansvar etter foranstående bestemmelser. Det samme gjelder ansvar for saksomkostninger.

Bestemmelsene i denne paragraf kommer bare til anvendelse når den fornærmede krever det.

§ 390. Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som krenker privatlivets fred ved å gi offentlig meddelelse om personlige eller huslige forhold.

§ 250 får tilsvarende anvendelse. Likeså § 254 med undtak av tredje ledd.

Er forseelsen forøvet i trykt skrift, kan inndragning i overensstemmelse med § 323 besluttes.

Offentlig påtale finner bare sted når det begjæres av fornærmede og finnes påkrevet av almene hensyn.

Efter § 430 tilføies som § 430 a:

Med bøter straffes utgiveren når han, uaktet hans blad eller tidsskrift har inntatt eller gjengitt en ærekrenkelse og denne har foranlediget straff, mortifikasjon, eller forlik, ikke på forlangende av den fornærmede inntar domsslutningen, domsgrunnene eller forliket uten vederlag og i spissen av bladet eller tidsskriftet. Det skal gjøres innen en uke etterat avskrift er mottatt eller om det ikke er mulig, i det første nummer eller hefte som derefter kommer ut. Forlangende om inntagelse må være fremsatt innen et år etter dommen eller forliket. Hvor det gjelder offentliggjørelse som har funnet sted senere enn dommen eller forliket, må forlangendet være fremsatt innen et år etter offentliggjørelsen.

Bestemmelsene i § 430 annet punktum får tilsvarende anvendelse.

Foranstående bestemmelser får tilsvarende anvendelse ved forbrytelse mot § 130.

Offentlig påtale finner bare sted etter fornærmedes begjæring.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om den alminde- 10 mars.
lige borgerlige straffelovs ikrafttreden av Nr. 2.
22 mai 1902.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 februar 1939 sålydende:

§ 19 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i første og annet ledd får også anvendelse på den, som har forøvet noen forbrytelse som er omhandlet i straffelovens §§ 168, 169, 191—196, 201, 210 og 217—221.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om rettergangs- 10 mars.
måten i straffesaker av 1 juli 1887. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 februar 1939 sålydende:

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 gjøres følgende forandringer.

§ 3 første ledd skal lyde:

De av en straffbar handling følgende borgerlige rettskrav mot siktede kan forfølges i forbindelse med straffesaken overensstemmende med de i kapitel 32 inneholdte regler. Det samme gjelder krav mot eieren og utgiveren av trykt skrift etter straffelovens § 254 fjerde ledd og § 390 annet ledd. Krav som omhandlet i straffelovens § 254 kan tas med i sak som nevnt i § 2 nr. 2.

I § 93 tilføies som tredje ledd:

Er begjæring om offentlig påtale i slike saker fremsatt innen den frist som nevnes i straffelovens § 80 og påtalemyndigheten beslutter ikke å reise tiltale, er det tidsnok å utta forliksklage til reisning av privat straffesak innen de frister som nevnes i straffeprosessloven § 433.

I § 228 første ledd tilføies:

5. Når der vil bli spørsmål om bruk av sikringsmidler etter straffelovens § 39 eller når det i en dom er besluttet anvendt sådanne.

10 mars. § 240 første ledd skal lyde:

Nr. 3. Varetektsfengsel kan kun besluttes anvendt, når der fremdeles er skjellig grunn til mistanke mot den pågrepne, og noen i § 228 nr. 2, 3, 4 eller 5, eller i § 229 nr. 2 eller 3, jfr. § 230, nevnt betingelse for pågripelse er tilstede.

I § 295 tilføies som tredje og fjerde ledd:

I ærekrenkelsessak skal lagmannsretten under saksforberedelsen av eget tiltak avgjøre om bevisførsel om sannheten av en beskyldning skal tillates eller ikke, jfr. straffelovens § 249 nr. 4. Tillates bevisførsel om sannheten, skal retten søke bragt på det rene hvad der ønskes godtgjort ved hvert enkelt av de vidner og andre beviser som aktes ført. Skjønnes det herunder at visse deler av den påtenkte bevisførsel er av den art som omhandlet i § 331, sjette ledds annet punktum, bør vedtak om avskjærelse av disse deler av bevisførselen såvidt mulig treffes allerede under saksforberedelsen.

Avgjørelser som nevnt i foregående ledd treffes ved beslutning av den samlede rett etter at begge parter har hatt adgang til å uttale sig muntlig eller skriftlig efter lagmannens bestemmelse. Beslutningen kan ikke omgjøres efter at hovedforhandling er åpnet. Den kan påkjæres innen en frist av 7 dager.

I § 331 tilføies som sjette ledd:

I ærekrenkelsessak kan ikke føres bevis om noen omstendighet som ikke under saksforberedelsen er opgitt som gjenstand for bevisførsel. Retten skal også nekte bevisførsel om ting som den finner uten betydning, eller hvis betydning står i påtagelig misforhold til den skade der kan voldes fornærmede eller andre. Likeså kan retten nekte at der føres et vidne eller et bevis for øvrig som uten rimelig grunn er fortiet under saksforberedelsen.

I § 367 tilføies som tredje ledd:

I ærekrenkelsessak skal domsmenn delta i avgjørelsen av om bevis for sannheten av en beskyldning kan føres og av hvilke bevis skal tillates.

§ 374 tredje ledd skal lyde:

Dommeren kan bestemme at skyldspørsmålet eller enkelte deler av dette skal forhandles særskilt. Når en delvis forhandling er avsluttet, kan avgjørelse i saken treffes såfremt den går ut på frifinnelse. Forhandling om borgerlige rettskrav og krav på sikring kan utsettes til straffekrav er avgjort.

I § 380 tilføies som fjerde ledd:

I ærekrenkelsessak kan anken heller ikke grunnes på at avgjørelser under saksforberedelsen om bevisførselen er uriktig.

§ 423 annet ledd skal lyde:

10 mars.

Nr. 3.

Begjærer en part vidner innstevnt til hovedforhandlingen, kan dommeren pålegge ham på forskudd å betale eller deponere et skjønsmessig fastsatt beløp til dekning av de utgifter som etter lovgivningen er forbundet med innstevningen. Finner retten innstevningen begrunnet, erstattes utgiftene av det offentlige. Tilsvarende regler gjelder om en part begjærer sakkyndige opnevnt. Erstatning kan også tilståes for utgifter til vidner som møter frivillig, og til sakkyndige som ikke er opnevnt. Dommeren kan frafalle kravet om betaling eller deponering, såfremt parten er uformuende eller dommeren finner innstevningen av vidner eller opnevningen av sakkyndige begrunnet. Rettens avgjørelse av erstatningsspørsmålet kan ikke påankes eller påkjæres.

§ 430 skal lyde:

I saker som er ubetinget privat påtale undergitt, foretas megling i forliksrådet etter reglene for tvistemål. Lov om rettergangsmåten for tvistemål § 66 får anvendelse. Før saken er henvist til retten kan bevisoptagelse eller andre rettergangsskritt etter § 425 ikke tilstedes, medmindre det er fare for at beviset vil spilles.

Når en sak er henvist til retten, må stevning være kommet inn til retten innen 3 måneder fra henvisningsdagen. Lov om rettergangsmåten for tvistemål § 301 får anvendelse. Dommeren lar stevningen forkynne for saksøkte og sørger for en forberedende behandling enten gjennom personlig møte av partene for retten, eller gjennom skriftveksling. Dommeren kan sette frist for tilsvær og kan pålegge partene personlig møte under samme betingelser og ansvar som for vidner bestemt. Han skal påse at saken fremmes uten unødig opphold.

Finner dommeren mangler med hensyn til sakens opplysning skal han henlede oppmerksomheten på dette, og kan om han finner grunn til det, pålegge partene å foreta det nødvendige. Under sakens gang bør han gi partene den veiledning som kreves for å forebygge eller rette feil og forsømmelser i rettergangen.

Bestemmelsene i § 377 får anvendelse.

Dommeren innkaller parter og vidner. Når han finner grunn til det kan han dog pålegge partene å sørge for innkallelse av vidnene.

Under hovedforhandlingen får lov om rettergangsmåten for tvistemål § 327 anvendelse. Møter begge parter, skal rettens formann først opfordre saksøkeren og derefter saksøkte til å gi en kort fremstilling av sin sak for retten. På partenes forklaring og bevisførselen for øvrig får tvistemålslovens §§ 332—334 tilsvarende anvendelse. Bevisførselen finner sted i den orden som retten bestemmer.

10 mars. I ubetinget private saker som anlegges av eller mot offentlig-
Nr. 3. lige tjenestemenn har påtalemyndigheten rett til å optre, føre bevis og nedlegge påstand. I disse saker får bestemmelsen i § 435 første og annet punktum tilsvarende anvendelse.

§ 441 første ledd skal lyde:

Retten kan til enhver tid nekte kravets forfølgning i forbindelse med straffesaken, når den finner, at sådan forfølgning ikke kan skje uten vesentlig ulempe. Dette gjelder dog ikke i straffesak angående ærekrenkelse og i sak som nevnt i § 2 nr. 2.

I § 442 tilføies som annet ledd:

Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke i straffesak angående ærekrenkelse og i sak som nevnt i § 2 nr. 2.

§ 443 annet ledd skal lyde:

Forlanges i lagmannsrettssak en beskyldning i henhold til straffelovens §§ 251 og 253 erklært for død og maktesløs, blir, såfremt lagretten ikke har erklært den tiltalte skyldig, spørsmål å forelegge lagretten, om tiltalte har fremsatt beskyldningen og om det er ført bevis for dens sannhet. Til en bekreftende besvarelse av disse spørsmål utkreves mer enn halvdel av stemmene.

§ 449 skal lyde:

I de i § 2 nevnte saker og i saker angående krav på kunn-
gjøring av dommen kan fornyet behandling, anke og gjenop-
tagelse finne sted efter reglene i denne lov.

Mot avgjørelse av andre borgerlige rettskrav under straffesaken (§ 3) kan særskilt anke finne sted efter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål. Det samme gjelder gjenop-
tagelse. Det som i nevnte lovs kapitel 27 er bestemt om dom-
mere, får tilsvarende anvendelse på lagrettemenn.

§ 456 nr. 2 skal lyde:

Blir i en sak, anlagt efter § 2 nr. 2, den påtalte beskyldning erklært for død og maktesløs skal retten hvor den finner det rimelig, pålegge tiltalte eller saksøkte å erstatte omkostningene ved saken. Ved fastsettelsen av erstatningen til det offentlige anvendes forsåvidt reglene i §§ 452 og 453. Blir beskyldningen ikke erklært for død og maktesløs, får i offentlige saker reglene i § 445, i private saker § 455 nr. 3 tilsvarende anvendelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om domstolene 10 mars.
av 13 august 1915. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 februar 1939 sålydende:

I lov om domstolene av 13 august 1915 gjøres følgende forandringer:

I § 126 tilføies som tredje ledd:

Sak om ærekrenkende uttalelser som ikke er fremsatt offentlig og som forfølges efter straffelovens §§ 247 og 248, behandles for lukkede dører, med mindre retten av særlige grunner bestemmer noe annet.

I § 131 tilføies som fjerde og femte ledd:

Bestemmelsene i tredje ledd får tilsvarende anvendelse på de i § 126 tredje ledd omhandlede saker, når de behandles for lukkede dører. Dog kan offentliggjørelse av dommen også skje hvis den krenkede tillater det og retten ikke har bestemt noe annet i medhold av neste ledd.

I saker om ærekrenkelser eller overtredelse av straffelovens § 390 kan retten beslutte, at offentlig gjengivelse også av hovedforhandlingen og dommen helt eller delvis skal være forbudt i den utstrekning saken gjelder noens privatliv. Forbudet gjelder til retten beslutter det ophevet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om arbeidstiden på skib.

10 mars.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 5.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 mars 1939 sålydende:

§ 1. *Området for loven.*

I. Denne lov kommer med de nedenfor nevnte undtagelser til anvendelse på arbeid som av dem som er ansatt på et norsk skib, utføres ombord eller annetsteds i skibets tjeneste eller i henhold til pålegg av en overordnet.

Drives et skib av flere i fellesskap for egen regning og noen av dem utfører arbeid ombord, betraktes disse som ansatt på skibet.

10 mars. II. Loven kommer ikke til anvendelse på arbeid som ut-
Nr. 5. føres av:

1. en fører av skib på hvilket 3 eller flere mann gjør tjeneste utenom føreren;
2. en førstestyrmann på skib som har mer enn 1 styrmann;
3. en førstemaskinist på skib som har mer enn 1 maskinist;
4. andre som befaler over en avdeling ombord og hvis tjeneste ikke er delt i vakter;
5. loser, kystloser og kjentmenn;
6. radiotelegrafister som er ansatt utelukkende i denne egenskap;
7. læger;
8. personer som er ansatt utelukkende som sykepleiere;
9. personer som utelukkende har plikter i forbindelse med den ombordværende last og som i virkeligheten ikke er i rederens tjeneste;
10. personer som utelukkende arbeider for egen regning eller er underordnet slike, dog ikke medregnet personer som er underordnet en som har overtatt for egen regning forpleiningen av besetningen eller passasjerene, og heller ikke medregnet de personer som er nevnt i I, annet punktum;
11. personer som er ansatt på:
 - a) skib i statens eller annen offentlig tjeneste når de ikke brukes til erhvervsmessig føring av gods eller passasjerer.
 - b) skib hvis bruttotonnasje ikke er over 25 registertonn og som bare brukes i innenriks fart med mindre deres bruttotonnasje er over 10 registertonn og de er passasjerskib eller fører gods i rute,
 - c) fiske- eller fangstfartøier, når de brukes som slike eller til føring av egen fangst, alene eller i forbindelse med andres,
 - d) skib som er bestemt til tilvirkning av fiske- eller fangstprodukter, når de brukes til dette eller til føring av egne fangstprodukter, alene eller i forbindelse med andres,
 - e) lystfartøier,
 - f) skoleskib som ikke brukes til erhvervsmessig føring av gods eller passasjerer,
 - g) seilskib uten hjelpemaskin,
 - h) bergnings- og dykkerfartøier, isbrytere, losfartøier og redningsskøiter når de brukes som slike.

III. Når det foreligger særlige grunner, kan Kongen eller den han bemyndiger til det, innrømme undtagelser fra bestemmelsene i denne lov.

IV. Kongen eller den han bemyndiger til det, kan ut- 10 mars.
ferdige forskrifter om arbeidstiden, godtgjørelse for over- Nr. 5.
tidsarbeid og føring av overtidsjournal og overtidsbøker for
dem som er ansatt på de skib som er nevnt under II, 11, og
på lektere.

§ 2. *Meningen med ord som er brukt i loven m. v.*

I. I denne lov betyr:

1. besetning: alle skibet tilhørende personer som utfører slikt arbeid som loven kommer til anvendelse på;
2. styrmann: en som hører til befalet på dekk, føreren undtatt;
3. telegrafist: en som er ansatt for å gjøre radiotelegraf-tjeneste. Det som er bestemt om telegrafister, får tilsvarende anvendelse på dem som er ansatt for å gjøre radio-telefontjeneste;
4. dekksmannskap: et medlem av dekkbesetningen som ikke er en styrmann;
5. maskinist: en som hører til befalet i maskinen;
6. mannskinmannskap: et medlem av maskinbesetningen som ikke er en maskinist;
7. matstell- og tjenerpersonale: de av besetningen som er ansatt for å utføre arbeid i forbindelse med besetningens eller passasjerenes forpleining og betjening;
8. kontorpersonale: de av besetningen som er ansatt for å gjøre kontorarbeid eller lignende;
9. dagmann: et medlem av besetningen hvis tjeneste ikke er delt i vakter og som ikke hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet;
10. passasjerskib: skib som har eller etter gjeldende regler skal ha passasjercertifikat og som brukes i passasjer-trafikk;
11. døgn: tiden fra kl. 0 til kl. 24;
12. uke: tiden fra søndag kl. 0 til lørdag kl. 24;
13. helgedager: søndager og de helgedager som er fastsatt her i riket. Lik med helgedager regnes tiden fra kl. 15 til kl. 24 jul-, påske- og pinseften;
14. innenriks fart: innsjø- og elvefart i Norge og fart på den norske kyst undtatt fart på Svalbard og Jan Mayen;
15. utenriks fart: all fart utenfor innenriks fart.
16. fjerntrafikk: slik innenriks fart hvor det på grunn av reisesenes lengde gås sjøvakter både på dekk og i maskinen i minst 2 døgn i uken.
17. nærtrafikk: slik innenriks fart som ikke er fjerntrafikk.

Hvis et skib på en del av en reise er i fart utenfor innenriks fart, anses det for å være i utenriks fart på hele reisen.

- 10 mars. II. Den bemanning et skib skal ha, vil si den minste be-
 Nr. 5. manning som er fastsatt for skibet i eller i henhold til gjel-
 dende lover eller forskrifter.
- III. Ved beregning av arbeidstiden i henhold til denne lov undtas spisepauser.

§ 3. Området for lovens §§ 4—9.

De bestemmelser som er gitt i §§ 4—9, kommer til anvendelse på skib i utenriks fart.

§ 4. Den almindelige arbeidstid i sjøen for dem av dekk- eller maskinbesetningen m. v. hvis tjeneste er delt i vakter.

I. Den almindelige arbeidstid i sjøen skal for dem hvis tjeneste er delt i vakter og som hører til dekk- eller maskinbesetningen, ikke være over 24 timer tilsammen i løpet av 2 på hverandre følgende døgn og ikke over 13 timer i noe enkelt døgn. Den almindelige arbeidstid i sjøen i løpet av 1 døgn må dog ikke overstige 8 timer for

- a) styrmenn på skib som skal ha minst 3 styrmenn,
- b) dekksmannskaper på skib som er over 2 500 registertonn brutto,
- c) maskinister på skib som skal ha minst 3 maskinister,
- d) donkeymann på skib som skal ha minst 3 maskinister,
- e) andre maskinmannskaper enn donkeymenn på skib som har minst 3 fyrbøtere eller tilsammen minst 3 motormenn og smørere.

II. Når føreren finner det påkrevd under vanskelige forhold at 2 av dekksbefalet holder vakt samtidig, kan styrmennene på skib som skal ha minst 3 styrmenn, pålegges som almindelig arbeid inntil 4 timers tjeneste i døgnet i tillegg til de 8 timer som er angitt i I, annet punktum.

På skib som skal ha minst 3 styrmenn, kan styrmennene utover de 8 timer som er angitt i I, annet punktum, pålegges som almindelig arbeid å utføre navigasjons- og kontorarbeid i høist 1 time i hvert døgn.

En styrmann som mot særskilt betaling er ansatt også som telegrafist kan også brukes til telegraftertjeneste i denne time, samt i tillegg til dette pålegges å utføre telegraftertjeneste i ytterligere 1 time i hvert døgn.

Et medlem av besetningen som mot særskilt betaling er ansatt også som telegrafist kan utover de 8 timer som er angitt i I, annet punktum, pålegges å utføre telegraftertjeneste som almindelig arbeid i 2 timer i hvert døgn.

III. På helgedager må det ikke som almindelig arbeid pålegges annen tjeneste enn 1) slik som er nødvendig for skibets

sikkerhet, fremdrift, manøvrering eller navigering, og dermed sammenhengende arbeid som ikke kan utsettes, samt 2) lettere rengjøring og nating i tilsammen høist 2 timer på passasjerskib og høist 1 time på andre skib samt 3) arbeid som er nødvendig for besetningens forpleining. 4) Telegrafister kan pålegges foreskrevet radiovakthold samt nødvendig telegrafering.

IV. Utover det som er fastsatt ovenfor, kan opheisning og tømning av aske som er hopet op under skibets gang pålegges maskinmannskaper som almindelig arbeid.

§ 5. *Den almindelige arbeidstid i sjøen for dagmenn.*

I. Den almindelige arbeidstid i sjøen skal for dagmenn ikke være over 48 timer i uken og 8 timer i døgnet.

Er skibet i sjøen i flere døgn i sammenheng og et av disse døgn er en lørdag, kan arbeidstiden i de andre døgn som ikke er helgedager, forlenges med inntil 1 time i hvert døgn hvis arbeidstiden på lørdagen kortes tilsvarende av.

II. På helgedager må det ikke som almindelig arbeid pålegges en dagmann mer enn 1 times tjeneste med mindre det dreier sig om slik tjeneste som regelmessig påhviler ham og som ikke kan utsettes.

III. Den almindelige arbeidstid i sjøen for dagmenn skal legges mellom kl. 6 og kl. 18. Opvask av skaffetøi kan dog pålegges også utenfor denne tid.

§ 6. *Den almindelige arbeidstid i sjøen for dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet.*

I. Den almindelige arbeidstid i sjøen skal for dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet på skib som ikke er passasjerskib, ikke være over 10 timer i døgnet og skal legges mellom kl. 5 og kl. 20.

For telegrafister hvis stilling er kombinert med stilling som hører under kontorpersonalet kan arbeidstiden legges til hvilken som helst tid av døgnet.

II. Den almindelige arbeidstid i sjøen skal for dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet på passasjerskib, ikke være over 12 timer i løpet av et hvilket som helst tidsrum på 24 timer, og tjenesten skal ordnes på en slik måte at alle får en sammenhengende fritid på minst 8 timer i løpet av det samme tidsrum på 24 timer.

III. På helgedager må det hverken på passasjerskib eller på andre skib som almindelig arbeid pålegges annen tjeneste enn lettere rengjøring og den som er nødvendig for besetning.

10 mars. gens og passasjerenes forpleining og betjening. Telegrafister
 Nr. 5. kan pålegges foreskrevet radiovakthold samt nødvendig tele-
 grafering.

§ 7. *Den almindelige arbeidstid på ankomst- og avgangsdager.*

I. Den almindelige arbeidstid i et døgn hvori skibet ankommer til eller avgår fra havn, skal for dem som blir pålagt arbeid både i sjøen og ved land eller bare ved land, ikke være over 10 timer når det gjelder styrmenn, 9 timer når det gjelder dekksmannskaper og 8 timer når det gjelder noen av maskinbesetningen.

For dem som hører til dekks- eller maskinbesetningen og som bare settes til arbeid i sjøen, får bestemmelsene i §§ 4 og 5 tilsvarende anvendelse.

II. På helgedager må det ikke som almindelig arbeid pålegges noen av dekks- eller maskinbesetningen annen tjeneste enn 1) slik som er nødvendig for skibets sikkerhet, fremdrift, manøvrering eller navigering, og dermed sammenhengende arbeid som ikke kan utsettes, 2) lettere rengjøring og nating i tilsammen høist 2 timer på passasjerskib og høist 1 time på andre skib, 3) arbeid som er nødvendig for besetningens forpleining, 4) arbeid med skibets klargjøring i anledning av ankomst eller avgang, dog ikke arbeid med last, samt 5) innenriks på passasjerskib som gjør regelmessige reiser mellom bestemte steder på den norske kyst etter forut offentliggjort plan, også annet arbeid som regelmessig er nødvendig for å oprettholde den trafikk som drives med skibet. 6) Telegrafister kan pålegges foreskrevet radiovakthold samt nødvendig telegrafering.

III. Utover det som er fastsatt ovenfor, kan opheisning og tømning av aske som er hopet op under skibets gang pålegges maskinmannskaper som almindelig arbeid.

IV. Forsåvidt angår den almindelige arbeidstid i et døgn hvori skibet ankommer til eller avgår fra havn får bestemmelsene i § 6 tilsvarende anvendelse på dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet.

§ 8. *Den almindelige arbeidstid under ophold i havn.*

I. Den almindelige arbeidstid under skibets ophold i havn når det ikke gæes vakter som i sjøen, skal

- 1-) for dem som hører til dekks- eller maskinbesetningen eller kontorpersonalet, ikke være over 48 timer i uken og 8 timer i døgnet og
- 2) for dem som hører til matstell- og tjenerpersonalet, ikke være over 9 timer i døgnet.

II. På helgedager må det ikke som almindelig arbeid på- 10 mars.
legges Nr. 5.

- 1) noen av dekk- eller maskinbesetningen annen tjeneste enn lettere rengjøring og nating samt almindelig forekommende gjøremål som må utføres hver dag i tilsammen høist 1 time, og
- 2) noen av matstell- og tjener- eller kontorpersonalet annen tjeneste enn lettere rengjøring og den som er nødvendig for besetningens og passasjerenes forpleining og betjening.

III. For dem som hører til dekk- eller maskinbesetningen, skal arbeidstiden legges mellom kl. 6 og kl. 18 på hverdager og kl. 7 og kl. 9 på helgedager. Opvask av skaffetøi kan dog pålegges efter måltidene også utenfor de nevnte tider.

For dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet på andre skib enn passasjerskib, skal arbeidstiden legges mellom kl. 5 og kl. 19.

For dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorpersonalet på passasjerskib, kan arbeidstiden legges til hvilken som helst tid av døgnet, men tjenesten må ordnes på en slik måte at enhver får en sammenhengende fritid på minst 6 timer mellom kl. 19 og kl. 8.

§ 9. *Den almindelige arbeidstid under ophold i havn når det gâes vakter som i sjøen.*

I. Når skibsføreren antar at skibets ophold i havn, regnet fra den tid da endelig ankring eller fortøining er skjedd til ankeret igjen er hevet eller fortøiningene kastet loss, vil bli av mindre varighet enn 18 timer, eller når han finner det nødvendig for skibets sikkerhet, kan han bestemme at det skal gâes vakter som i sjøen. Reglene i §§ 4, 5 og 6 kommer i så fall til anvendelse, dog således at det på helgedager i tillegg til det arbeid som er nevnt i § 4, III, kan pålegges dem som hører til dekk- eller maskinbesetningen og hvis tjeneste er delt i vakter, 1) båttjeneste, 2) arbeid med skibets klargjøring i anledning av ankomst eller avgang, dog ikke arbeid med last, samt 3) innenriks på passasjerskib som gjør regelmessige reiser mellom bestemte steder på den norske kyst efter forut offentliggjort plan, også annet arbeid som regelmessig er nødvendig for å oprettholde den trafikk som drives med skibet.

II. Når det har vært gått vakter som i sjøen under skibets ophold ved land uten at det har hatt sin grunn i at det er funnet nødvendig for skibets sikkerhet, og opholdet har strukket sig over et lengere tidsrum enn 18 timer, skal alt det arbeid

10 mars. på ankomst- og avgangsdagene og under opholdet ved land,
 Nr. 5. som ikke kunde ha vært pålagt i henhold til §§ 7 og 8, like-
 stilles med overtidarbeid pålagt i henhold til § 12 med hensyn
 til godtgjørelse.

§ 10. *Den almindelige arbeidstid på skib i innenriks fart.*

I. Den almindelige arbeidstid sammenlagt i sjøen og i havn skal i innenriks fart på skib i nærtrafikk for dem som hører til dekk- eller maskinbesetningen, ikke være over 54 timer i uken og 11 timer i døgnet.

II. Den almindelige arbeidstid sammenlagt i sjøen og i havn skal i innenriks fart på skib i fjerntrafikk for dem som hører til dekkbesetningen ikke være over 63 timer i uken og 12 timer i døgnet.

Det samme gjelder for dem av maskinbesetningen som ikke kommer inn under bestemmelsene i V.

III. På helgedager må det ikke pålegges noen av dem som kommer inn under bestemmelsene i I og II, som almindelig arbeid annen tjeneste enn slik som er nevnt i § 7, II og III.

IV. For dem som kommer inn under bestemmelsene i I og II, kan arbeidstiden legges til hvilken som helst tid av døgnet. Vedlikeholdsarbeid må dog ikke pålegges som almindelig arbeid i tiden mellom kl. 20 og kl. 6.

V. Det som er bestemt om den almindelige arbeidstid i sjøen, på ankomst- og avgangsdager og i havn i §§ 4, 7, 8 og 9 får tilsvarende anvendelse i innenriks fart på skib i fjerntrafikk for maskinister og donkeymann på skib som skal ha minst 3 maskinister og for andre maskinmannskaper enn donkeymenn på skib som har minst 3 fyrbøtere eller tilsammen minst 3 motormenn og smørere.

VI. Det som er bestemt om den almindelige arbeidstid i sjøen, på ankomst- og avgangsdager og under ophold i havn i §§ 6, 7 og 8, får tilsvarende anvendelse på dem som hører til matstell- og tjener- eller kontorphersonalet på skib i innenriks fart.

§ 11. *Ekstraarbeid på grunn av sikkerhetstjeneste m. v.*

Utover den tjeneste som kan pålegges i henhold til §§ 4 —10, kan enhver av besetningen pålegges:

- 1) arbeid som skibsføreren finner er uopsettelig nødvendig for å avverge fare for liv,
- 2) arbeid som skibsføreren krever utført for å yde hjelp til andre skib eller mennesker,
- 3) å delta i slike mønstringer og øvelser med rednings- og ildslukningsredskaper og andre sikkerhetsanordninger som foretas i overensstemmelse med påbud i lover eller forskrifter,

- 4) å medvirke ved toll-, karantene- og andre sundhetsformaliteter. 10 mars.
Nr. 5

Det her nevnte arbeid må utføres uten særskilt godtgjørelse.

§ 12. Overtidsarbeid.

Utover den tjeneste som kan pålegges i henhold til §§ 4—11, kan det mot godtgjørelse pålegges enhver av besetningen også annen tjeneste (overtidsarbeid).

§ 13. Begrensning av overtidsarbeid.

Ingen må pålegges overtidsarbeid i mer enn 24 timer i uken, eller i så stor utstrekning at hans samlede arbeidstid i ett og samme døgn blir mer enn 16 timer.

På skib i utenriks fart må overtidsarbeid ikke brukes som et stadig tillegg til den almindelige arbeidstid i sjøen.

Hvis en styrmann eller et annet medlem av besetningen er pålagt telegrafftjeneste som almindelig arbeid i henhold til § 4, II, tredje eller fjerde punktum, skal fra den her tillatte tid for overtidsarbeid av 24 timer i uken trekkes den tid hvorved vedkommendes arbeidstid på grunn av telegrafftjenesten overstiger 9 timer i døgnet.

Fra begrensningene er undtatt overtidsarbeid som kreves for å få utført:

- 1) arbeid som skibsføreren finner er uopsettelig nødvendig for å avverge fare for tap av eller skade på skib eller last,
- 2) vakttjeneste i havn og båttjeneste i forbindelse med vakttjenesten, men bare når tjenesten blir godtgjort med fritid,
- 3) arbeid som er foranlediget ved at noen av besetningen er blitt syke eller skadet eller ved at besetningen er blitt forminsket under den pågående reise,
- 4) arbeid i forbindelse med foranstaltninger som påbys av myndighetene i en havn,
- 5) annet arbeid som ikke kan utsettes og som nødvendigvis må utføres på en tid da den som blir pålagt arbeidet, ikke ellers i henhold til denne lov er pliktig til å gjøre tjeneste. Ingen må dog på grunn av denne undtagelse pålegges overtidsarbeid i så stor utstrekning at hans samlede arbeidstid i en og samme uke blir mer enn 108 timer.

§ 14. Godtgjørelse for overtidsarbeid.

Godtgjørelse for overtidsarbeid skal ydes i penger. Når det er tale om vakttjeneste i havn og båttjeneste i forbindelse med vakttjenesten eller om arbeid som utføres av en som ikke

10 mars. får kontant lønn, kan godtgjørelse dog også gis i form av
Nr. 5. fritid.

Når godtgjørelse for overtidarbeid ydes i penger, skal betalingen være minst kr. 1,50 for hver time for styrmenn, maskinister og dem som hører til kontorpersonalet og minst kr. 1 for andre.

Når godtgjørelse for overtidarbeid ydes med fritid, skal fritiden gis i det samme døgn som det hvori overtidarbeidet er utført, eller i det nærmest foregående eller efterfølgende døgn som ikke er en helgedag. Forsåvidt overtidarbeidet ikke godtgjøres med fritid i disse døgn, må det betales med penger.

Overtidsgodtgjørelse skal beregnes særskilt for hver enkelt gang det er utført overtidarbeid. En påbegynt halvtime skal godtgjøres som en hel halvtime.

§ 15. *Forbud mot nattarbeid for ungdom.*

Ungdom under 16 år må ikke brukes til arbeid i tiden mellom kl. 20 og kl. 8 i større utstrekning enn at han får en sammenhengende fritid på minst 9 timer i løpet av denne tid, med mindre det dreier sig om slikt arbeid som er nevnt i § 11 eller i § 13, fjerde avsnitt, nr. 1 og 3.

§ 16. *Lovens ufravikelighet.*

Ingen som ansettes på et norsk skib og som denne lov kommer til anvendelse på, kan rettsgyldig vedta dårligere vilkår enn dem som er fastsatt i loven, med mindre vilkårene er tatt inn i en tariffavtale som er bindende for ham og vilkårene er godkjent av Kongen eller den han bemyndiger til å gi slik godkjennelse.

§ 17. *Overtidsjournal og overtidbøker.*

Om alt overtidarbeid som er pålagt i henhold til § 12, og slikt arbeid som skal likestilles med overtidarbeid med hensyn til godtgjørelse i henhold til § 9, II, skal det gjøres innførsel i en overtidjournal. Innførselen skal gjøres senest dagen efter at det viser sig at vedkommende arbeid blir å godtgjøre som overtidarbeid. Det kan føres en særskilt overtidjournal for hver avdeling ombord.

Enhver av besetningen kan kreve utlevert en overtidbok hvori alt overtidarbeid snarest skal innføres.

Nærmere regler om hvorledes overtidjournalen og overtidboken skal være innrettet og føres, gis av det departement som Kongen bemyndiger til det.

Enhver som kan påvise at det har rettslig interesse for ham, skal ha adgang til å gjøre sig kjent med overtidjournalens og overtidbøkernes innhold og til å ta avskrift av de deler av dem som har betydning for ham.

Overtidsjournaler skal opbevares i minst 3 år efterat de 10 mars.
er avsluttet, og, hvis det er reist sak for retten angående Nr. 5.
krav på betaling for overtidarbeid som er eller påstås å
skulle ha vært innført i dem, inntil saken er rettskraftig av-
gjort.

§ 18. *Loven skal finnes ombord.*

Skipsføreren skal dra omsorg for at et eksemplar av denne
lov finnes ombord og er tilgjengelig for dem som er ansatt
på skibet.

§ 19. *Tilsynet.*

Tilsynet med at bestemmelsene i denne lov overholdes,
skal føres av det departement som Kongen bestemmer.
Kongen eller den han bemyndiger til det, kan uferdige nær-
mere forskrifter om hvorledes tilsynet skal gjennemføres.

§ 20. *Straffebud.*

Såfremt ikke strengere straffebud efter den almindelige
borgerlige straffelov blir å bruke, straffes

- 1) en overordnet som pålegger noen arbeid i videre utstrek-
ning enn tillatt i denne lov eller ikke etterkommer be-
stemmelsene i § 17 og de regler som er gitt med hjemmel
i denne paragraf, eller bestemmelsen i § 18, med bøter,
- 2) den som forser sig ved forsettlig å gjøre en uriktig inn-
førsel i eller gjøre uleselig noe som er ført inn i en over-
tidsjournal eller overtidsskild, eller ved å ødelegge eller
forstikke en overtidsskild, med bøter eller fengsel inn-
til 6 måneder,
- 3) på tilsvarende måte en reder som ikke har søkt å hindre
en slik forseelse som omhandles i punkt 1 eller punkt 2,
skjønt han visste eller måtte forstå at en slik forseelse
vilde bli begått.

§ 21. *Dispensasjon for eksisterende skib.*

I. Finner Kongen eller den han har bemyndiget til å
treffe avgjørelse i slike saker, at forholdene ombord i et skib
som allerede ved lovens ikrafttreden er norsk eiendom eller
som da er under bygning for norsk regning, er slike at det
ikke med rimelighet er mulig å innrette ytterligere lugarplass
eller annet fast utstyr som er nødvendig for den økning av
besetningen som vilde kreves for å etterkomme bestemmel-
sen i § 4, I, annet punktum, kan det tillates at den alminde-
lige arbeidstid i sjøen for dem av besetningen hvis arbeidstid
er delt i vakter, gjøres så lang som angitt i § 4, I, første
punktum.

Før slik tillatelse gis, skal den som skal treffe avgjørelse

10 mars. i saken, rådføre sig med de interesserte organisasjoner hvis
Nr. 5. det gjelder et skib i utenriks fart.

Om tillatelsen skal det utferdiges et sertifikat. Sertifikatet kan gjøres gjeldende for inntil 4 år om gangen. Det skal opbevares ombord.

II. Når søknad om dispensasjon er kommet inn, kan den som skal treffe avgjørelse i saken, midlertidig gi slik tillatelse som kan innrømmes i henhold til bestemmelsene i første avsnitt i I.

§ 22. Lovens ikrafttreden.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid opheves lov om arbeidstiden på norske skiber av 11 juli 1919, nr. 7 med tilleggslov av 10 juni 1932, nr. 6.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 mars. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 2 i lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 med tilleggslover og i henhold til Brevik kommunestyres vedtak av 28 september 1938 samtykkes i at alt i Brevik kommuneslaktet eller til samme innført ferskt slaktekjøtt av hest, storfe, svin, sau, geit og rein som skal benyttes som menneskeføde, skal fra den tid Landbruksdepartementet bestemmer undersøkes av kommunal kontrollveterinær hvis ansettelse, lønn og arbeidsvilkår godkjennes av Landbruksdepartementet.

10 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. I samhøve med § 8 i lov av 3 juni 1938 om smittsomme sykdommer på bier blir fastsatt:

1. Det skal være forbudt å innføre fra utlandet levende bier, bidronninger og voksbygninger med eller uten bier, så langt Landbruksdepartementet ikke har gitt løyve til innførselen.

2. Brott på dette forbudet fører med seg straffansvar.

I. Kongelig resolusjon av 30 mai 1924 om forbud mot innførsel av levende bier m. v. blir opphevd.

III. Denne resolusjon tar til å gjelde straks.

10 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. I samhøve med § 8 i lov av 3 juni 1938 om smittsomme sykdommer på bier blir gitt:

1. Regler for rensing, smelting og pressing av bivoks, 10 mars.
 2. Regler for vandrebirøkt,
- begge i samsvar med 2 framlagte utkast.

II. Denne resolusjon tar til å gjelde straks.

Reglene lyder således:

Regler for rensing, smelting og pressing av bivoks.

§ 1. Smelting av blokkvoks og pressing av voks til bruk i bikuber kan bare gå for seg etter løyve fra Bipestnemnda, og i samsvar med disse regler.

Blir reglene ikke fulgt kan Bipestnemnda når som helst ta løyvet tilbake.

§ 2. Alt voks som skriver seg fra områder som er erklært smitta i samhøve med § 6 i lov av 3 juni 1938 om smittsomme sjukdommer på bier, må før det presses til bruk i bikuber oppvarmes 2 ganger i hermetisk dampkoker til en temperatur av minst 115 grader Celsius, hver gang i 2 timer. Mellom oppvarmingene må vokset være avkjølt til 20 grader Celsius.

Alt annet voks må, før det presses til bruk i bikuber oppvarmes i hermetisk dampkoker 1 gang til minst 115 grader Celsius i 2 timer.

§ 3. Når ferdigpressa voks leveres ut fra presseriet skal dettes navn og adresse være ført på den emballasje som er nærmest vokset.

§ 4. Voks som biskjötter leverer til omsmelting og pressing kan presseriet bare ta mot når vokset leveres i rensa stand som blokkvoks.

§ 5. Hvert vokspresseri skal føre bok over alt voks som det tar mot til pressing eller ombytting, med oppgave over leverandør og kilotall.

§ 6. Medlem av Bipestnemnda, tilsynsmannen for distriktet, eller den som Bipestnemnda har gitt spesiell fullmakt, har rett til å inspisere ethvert vokspresseri og til å ta ut prøver av voks og emballasje. Han kan samtidig kreve å få se boka over mottatt voks og å få andre opplysninger som han meiner er nødvendig av omsyn til kontrollen med at reglene blir fulgt.

§ 7. Innførsel av pressa vokstavler til bruk i bikuber er tillatt bare når sendinga er fulgt av offentlig attest fra fabrikasjonslandet om at vokset har vært oppvarma som i § 2, andre leden, nevnt og emballasjen er merka som i § 3 nevnt.

§ 8. Landbruksdepartementet kan dispensere fra disse regler.

§ 9. Brott på disse regler fører med seg straffansvar.

§ 10. Disse regler tar til å gjelde straks.

10 mars.

Regler for vandrebirøkt.

§ 1. Med vandrebirøkt forstås flytting av bifolk fra et beiteområde til et annet i beitetida.

§ 2. Vandrebirøkt kan bare gå for seg etter særskilt løyve fra Bipestnemnda og i samsvar med de vilkår som denne har satt for løyvet.

Slikt løyve skal til vanlig ikke gjelde for lengre tid enn 1 år om gangen og Bipestnemnda kan ta det tilbake når som helst så langt vilkåra for løyvet ikke blir fulgt eller nemnda finner det nødvendig for å hindre smittespreiing.

§ 3. Den som får løyve til å drive vandrebirøkt plikter å følge de regler og påbud som Bipestnemnda eller tilsynsmannen, for å hindre smittespreiing, måtte gi med omsyn til tida og måten for transporten, plasering av kubene i beiteområdet, slynging av honning m. v.

§ 4. Søknad om løyve til vandrebirøkt må sendes til Bipestnemnda i god tid før vandrebirøkten skal ta til. Søknaden skal skrives på godkjent skjema som må være nøyaktig utfyllt. Skjema skal være å få hos tilsynsmannen for distriktet.

§ 5. Brott på disse regler fører med seg straffansvar.

§ 6. Disse regler tar til å gjelde straks.

10 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av lov av 27 februar 1930 om laks- og sjørørrettfiskeriene m. v. § 30 a, jfr. § 39 siste ledd, skal det være forbudt å bruke drivgarn og kastenot i den del av Ranaelva (Moelva) i Nordre Helgeland fiskeridistrikt, Nordland fylke, hvor laks går.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1943.

10 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av lov om laks- og sjørørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 5, jfr. § 39 siste ledd, bestemmes at i sjøen innen Troms fiskeridistrikt, Troms fylke, må intet som helst fiskeredskap brukes nærmere noen til fiske av laks eller sjøaure stående kilenot, lakseverp eller liknende redskaper samt kroggarn enn 200 meter på redskapets fangstside. Dog skal dette forbud ikke være til hinder for sildefiske, loddefiske etter makrell og sei eller for bruken av stang eller håndsnøre, heller ikke for fiske som foregår på fiskerens egen grunn.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10 mars.

I medhold av § 17 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer og post X, punkt 1, i plakat av 7 november 1930 om innføring av levende dyr og smitteførende gjenstander bestemmes:

1. Landbruksdepartementets kunngjøring av 28 februar 1939 om forbud mot å føre inn friske grønnsaker fra alle land, oppheves.
2. I punkt VIII i den nevnte plakat av 7 november 1930, jfr. Landbruksdepartementets kunngjøring av 21 oktober 1938, gjøres den forandring at gress, høy, halm og torvstrø tillates innført fra Sverige på det vilkår at det følger med varen et sertifikat som er bekreftet av en offentlig myndighet i Sverige, om at varen er av svensk opprinnelse og er avlet eller produsert og senere lagret i et län i Sverige utafor Jönköpings, Kronobergs, Kalmars, Blekinges, Kristianstads, Malmöhus, Hallands, Göteborgs og Bohus, Älvsborgs og Skaraborgs län.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skriv frå Justisdepartementet.

10 mars.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket at H j a r t d a l heradstyre, Telemark fylke, i møter 5 desember 1938 og 28 januar 1939 om ny politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for alminnelig ferdsel bestemt eller alminnelig beferdet sti, bru, plass, adkomst eller liknende, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, eller annen handling foretas, hvorved ferdselen hemmes, veifarende forulempes eller ordenen forstyrres.

På offentlig vei eller i dens nærhet må dans, kortspill, forterring av berusende drikke, slagsmål, stein- og snøballkasting eller liknende, skyting, avbrenning av fyrverkeri, krutt eller andre eksplosive stoffer, høirøstet tale eller sang, musisering, larmende eller fornærmelig opptreden ikke finne sted.

§ 2. Folketog, prosesjoner eller demonstrasjoner skal på forhånd betimelig anmeldes til politiet som kan forby den slags opptog når det finnes påkrevd av hensyn til den offentlige orden.

10 mars.

Ingen må gå omkring i herredet å musisere, forevise kunster eller severdigheter eller liknende uten politiets tillatelse.

§ 3. Kjelkeakning, akning med sparkstøtting, ski eller skøyte løpning på offentlig vei kan politiet innskrenke eller helt forby når det finnes å være til hinder for ferdselen.

§ 4. Det er forbudt på eller i umiddelbar nærhet av offentlig vei å legge, sette eller anbringe noe som kan skremme hester eller hindre eller volde fare for ferdselen.

Avfall, glasskår, spiker, papir, søppel eller liknende må ikke legges på offentlig vei, tilstøtende grøfter eller skraninger.

Det er under transport på offentlig vei forbudt å spille gjødsel, søppel eller annen urenslighet som kan medføre fare eller ulempe eller være sjenerende for ferdselen eller virke skjemmende eller usund. All slags last må være anbragt således at den ikke bevirker unødig støy eller faller av.

§ 5. Uten politiets tillatelse må ingen ta plass på offentlig vei for å synge eller musisere.

§ 6. Hunder som viser sig biske eller glupske eller viser tilbøyelighet til å forulempe folk eller dyr eller motorkjøretøyer ved å gjø eller fare mot dem, skal av eieren eller besitteren, etter pålegg av politiet, holdes borte fra offentlig vei, i bånd eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Ingen må på offentlig vei hisse hunder på noen. Hund som gjør tegn til å ville anfalle folk, må øyeblikkelig kalles tilbake.

Hund hvis eier er ukjent kan politiet foranstalte opptatt. Hvis eieren ikke melder seg etter at kunngjørelse har vært inn tatt i lokalavis med 7 dagers varsel, eller unnlater å betale omkostninger ved opptagelsen, underhold m. v. kan politiet la hunden selge eller drepe.

§ 7. Det er forbudt å la sinte okser eller andre dyr som er farlige for den offentlige sikkerhet gå løse på offentlig vei eller i uinnhegnet hamnegang som støter til offentlig vei. Dyr (bue) som drives løse på offentlig vei må forsvarlig bevoktes. Det må ikke gjøres stans med dyrene i veien til hvile, beiting eller annet unødig opphold.

§ 8. Det er uvedkommende forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller male eller tegne på, knuse, antenne eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig nytte eller pryde bestemte innretninger eller gjenstander, såsom trær, stakitter, gjerder, stabbesteiner, veivisere, snøploger, kraft- og telefonstolper, eller disses ledninger og isolatorer og liknende.

Lovlig oppslåtte plakater må ikke beskadiges eller fjernes av uvedkommende.

§ 9. Ingen må avholde konserter — kirkekonserter unntatt —, dramatiske forestillinger, skuespill eller andre offentlige forestillinger eller framvisninger av noen art uten politiets tillatelse. Heller ingen må uten politiets tillatelse som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane eller liknende. 10 mars.

For tillatelse etter denne paragraf betales en avgift til kommunekassen fra kr. 5 til kr. 50 for hver dag eller forestilling etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til lensmannen. Formannskapet kan frafalle eller nedsette avgiften.

§ 10. Sammenkomster med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, hvor det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller liknende sammenslutning, må ikke finne sted uten politiets tillatelse. Unntatt herfra er vanlige foreningsmøter hvor dans ikke forekommer.

§ 11. Den som akter å avholde forestilling eller sammenkomst som i §§ 9 og 10 nevnt, skal i god tid i forveien til politiet innsende søknad og oppgi tid og sted samt en bestemt person som ansvarlig.

Tillatelsen kan gjøres betinget av at vedkommende arrangerer betaler for det politioppsyn som lensmannen finner nødvendig. For tillatelsen fastsetter politiet de nærmere vilkår som finnes påkrevd med hensyn til stengtids m. v.

En gitt tillatelse kan når som helst tilbakekalles og skal alltid være knyttet til en bestemt person som i alle deler skal være den ansvarlige. Denne plikter å treffe de nødvendige foranstaltninger etter politiets nærmere anvisninger for å opprettholde ordenen og for å forebygge fare for publikum.

Lokalene og mulig ordensvern må på forhånd være godkjent av politiet som også kan være til stede og når som helst avbryte forestillingen eller sammenkomsten. Besøkende plikter å etterkomme pålegg fra politiet og den som er ansvarlig for sammenkomsten, og i og utenfor lokalet å oppføre seg sømmelig.

Berusede personer skal nektes adgang til alle forestillinger og sammenkomster. Den som har fått tillatelsen plikter å bære de utgifter som overholdelse av betingelsene medfører.

Alle offentlige forestillinger og sammenkomster etter §§ 9 og 10 skal være slutt senest kl. 2 natt.

Dager før søn- og helligdager sluttes senest kl. 24.

§ 12. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år er forbudt. Det er likeledes forbudt å kjøpe tobakk

10 mars. i noen form til barn under 15 år eller overlate dem tobakk som gave, lån eller godtgjørelse.

Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig sted kan av politiet fratras tobakken, tobakkspipe eller annet røke-redskap.

§ 13. Overtredelse av denne vedtekt og påbud i medhold av denne, straffes etter straffelovens § 339, 2, så langt ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse.

§ 14. Fra denne vedtekts ikraftttredelse oppheves politivedtekter for S a u l a n d sogn, stadfestet ved kongelig resolusjon av 18 februar 1910.

10 mars.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av M e l ø y herredstyre, Nordland fylke, i møter 28 oktober 1938 og 21 januar 1939 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Som offentlig vei regnes i denne vedtekt enhver vei, sti, adkomst, offentlig plass og anlegg samt dampskipskaier eller liknende som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig vei må det ikke finne sted oppløp, sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, således at veifreden eller den offentlige orden forstyrres, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes.

Kortspill, dans og fortæring av rusdrikk på offentlig vei er forbudt.

§ 3. Når mange personer er samlet på offentlig vei, skal de rette seg etter politiets (lensmannens) pålegg til opprettholdelse av ordenen.

§ 4. Ingen må på eller over offentlig vei fyre av skytevåpen eller brenne av krutt, fyrverkerisaker eller liknende. Det samme gjelder også nærheten av veien, når det kan fryktes for at ferdselen vil bli forstyrret, eller veifarende utsatt for fare.

Det er likeledes forbudt på offentlig vei å kaste stein og snøball, smuss eller annet, hvorved skade kan voldes eller veifarende forulempes. Det samme gjelder også i veiens nærhet,

når det kan være grunn til å tro at ferdselen vil bli forstyrret 10 mars.
eller veifarende utsatt for fare.

På offentlig vei er det forbudt å kaste papir eller annet avfall. Videre er det der forbudt å kaste glass, sten, spiker eller liknende. Sjøpeldynger, kloakkmunnninger eller andre avløp, hvorved urenslighet oppstår, må ikke anbringes således at de støter mot offentlig vei eller veigrøft. Priveter må ikke anbringes i sjenerende nærhet av offentlig vei. Saging av ved, stein og liknende er forbudt på offentlig vei utenom anviste lagringsplasser.

§ 5. Når der på eller i nærheten av offentlig vei skal foretas arbeid som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, såsom mineringsarbeider, grøftgraving eller liknende, skal det vises nødvendig forsiktighet for å hindre fare eller ulykke. Ved minering skal alltid vakthold utsettes. De sikkerhetsforanstaltninger som politiet påbyr, skal etterkommes.

§ 6. Hingster og okser må ikke slippes løse på offentlig vei eller i uinnhegnet havnegang eller i gårdsrum som støter opp til offentlig vei.

Offentlig innhegnet vei eller dens område må ikke benyttes som havnegang enten ved å gjete eller tjøre dyr der, eller ved å la dyr gå der og beite.

Skulde kreaturer uforvarende komme inn på annen manns eiendom kan han ikke drive dem inn på innhegnet vei og forlate dem, men han må enten drive dem helt fram til eieren av kreaturene, eller varsle ham om å hente dem.

§ 7. Hunder som er biske, eller som har vist tilbøyelighet til å gjø, fare mot eller på annen måte forulempe mennesker, hester, automobiler eller annet som ferdes på veiene, skal av eieren eller besitteren holdes i bånd eller forsynes med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder som på grunn av sin størrelse eller rase finnes å kunne være farlige.

§ 8. Hester og storfe må ikke drives over offentlig innhegnet vei, men skal i alle tilfelle leies enkeltvis i forsvarlig bånd. Det må nøye passes på at dyr under transport ikke kommer utenfor kjørebanelen.

§ 9. Uten tillatelse av politiet er det forbudt å oppslå plakater eller bekjentgjørelser ved offentlig vei. Fritatt for slik tillatelse er bekjentgjørelser om offentlige møter eller forretninger, eller bekjentgjørelser som angår en bedrift som drives på den eiendom hvor bekjentgjørelsen slås opp. Lovlig oppslåtte plakater eller bekjentgjørelser er det forbudt å rive ned, besudle eller gjøre uleselige på annen måte. Så snart den forretning som det handles om i plakaten eller bekjentgjø-

10 mars. relsen er opphørt eller holdt, skal den fjernes. Ingen må skjære, risse eller tegne på, eller på annen måte skjemme hus, gjerder, stolper, benker, trær eller liknende som støter til offentlig vei. Det er forbudt å beskadige eller skjemme offentlige eller private innretninger og gjenstander.

§ 10. Vogner eller sleder som nyttes på offentlig vei til kjørsel av gjødsel eller liknende, skal være tette og innrettet således at intet spilles.

§ 11. På kirkegårder må ikke lek, støy eller annen upassende oppførsel finne sted. Ingen må gå utenfor de oppstukne veier, stige over innhegninger, skade eller fjerne blomster eller andre vekster, eller på annen måte skade eller besudle gravsteder eller anlegg på kirkegården.

§ 12. Tillatelse til å gi konserter eller andre offentlige forestillinger eller forevisninger av enhver art må innhentes hos politiet, som kan bestemme en avgift fra kr. 10 til kr. 50 pr. dag som betales forskuddsvis.

Kirkekonserter og tilstelninger med velgjørende, oppbyggende eller almenntilgittige formål fritas for avgift. Tvist om formålet avgjøres av politiet.

Offentlige sammenkomster med dans må ikke holdes uten forutgående skriftlig melding til politiet. Offentlige dansefester skal slutte senest kl. 2. Hvis det finnes nødvendig kan politiet påby opphør tidligere.

Enhver sammenkomst, også av sluttede selskaper, kan politiet påby å skulle opphøre, når den ved støy, musikk eller på annen måte forstyrrer den offentlige ro og orden.

Ved enhver sammenkomst med dans skal det av arrangørene oppnevnes et ordensvern. Lokalene og ordensvernet må på forhånd være godkjent av politiet, som også kan være til stede og når som helst avbryte forestillingen eller sammenkomsten. Deltakerne plikter å etterkomme pålegg fra politiet og ordensvernet, og i og utenfor lokalet oppføre seg sømmelig. Beruste personer skal nektes adgang til alle forestillinger og sammenkomster.

§ 13. Foreldre og foresatte må påse at barn under 14 år ikke ferdes i eller ved offentlige forsamlingslokaler eller på offentlig vei uten ledsagelse av foresatte eller annen voksen person etter kl. 21. Barna kan i tilfelle bringes eller vises hjem av politiet.

§ 14. Unnlater noen å utføre hvad det ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan lensmannen på den skyldiges bekostning la det utføre eller treffe nødvendige foranstaltninger til å hindre at forsømmelsen kan volde skade eller ulempe.

§ 15. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser eller 10 mars.
av forskrifter som er utferdiget med hjemmel av vedtekten straffes således som i straffelovens § 339 nr. 2 bestemt, for så vidt ikke strengere straff etter den alminnelige borgerlige straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

§ 16. Disse vedtekter trer i kraft en måned etter stadfestelsen og fra samme tid oppheves den tidligere politivedtekt for herredet stadfestet ved kongelig resolusjon av 2 juli 1921.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10 mars.

I samsvar med punkt 3 i kongelig resolusjon av 20 januar d. å. om forbud mot å føre inn fra utlandet saltet sauekjøtt i tønner har Landbruksdepartementet bestemt at dette innførselsforbud skal tre i kraft fra og med 9 mars d. å.

Samtidig har departementet bestemt at varepartier som måtte være avskipet eller innlastet før 9 mars 1939, dog fritt kan innføres til landet, når innførselen skjer uten ugrunnet opphold. Tollvesenet påser at den her gitte betingelse for innførselen overholdes.

Videre skal innførselsforbudet ikke være til hinder for at partier av saltet sauekjøtt i tønner innlegges på frilager eller i transittopplag.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

10 mars.

Under henvisning til det ved kongelig resolusjon av 17 februar d. å. vedtatte forbud mot innførsel av produkter av hval, meddeles at vedtaket blir satt i kraft fra og med 20 mars 1939.

Handelsdepartementet har i skrivelse til Finansdepartementet av idag dispensert fra forbudet for så vidt angår produkter av hval som er fanget av ekspedisjoner under norsk flagg og for norsk regning, og som kommer her til landet direkte fra fangstfeltet. Likeså har en dispensert fra forbudet for partier som er skipet fra avsenderlandet senest 20 mars 1939.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Den som av politiet (lenamannen) i henhold til lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 102 får tillatelse til å drive oppkjøp eller tilbytning i salgsværemed av brukte eller kasserte ting eller til som selvstendig mellommann å formidle omsetning av slike ting, skal betale kr. 10 i årlig avgift til herredskassen. Denne avgift betales til herredskassereren for tillatelse meddeles.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.